

CUT

106

SEP 2014

FREMTIDENS MEDIEFAG

CUT #106

Redaktion

ANNE HØJGAARD CHRISTIANSEN - Høng Gymnasium og HF

IBEN ENGBERG - Hvidovre Gymnasium

NEEL SCHUCANY - Roskilde Handelsskole

SØREN FALGAARD - Falkonergårdens Gymnasium og HF

Skribenter i dette nummer

ANDREAS HALSKOV - Egaa Gymnasium

HANS OLUF SCHOU - Vib Gymnasium og HF

HENNING BØTNER HANSEN - Frederikshavns Gymnasium og HF

JAN OXHOLM - Langkaer Gymnasium

IBEN ENGBERG - Hvidovre Gymnasium

MADS SKRUBBELTRANG - Høng Gymnasium og HF

METTE WOLFHAGEN - Sct. Knuds Gymnasium

MIMI OLSEN - Hvidovre Gymnasium

MORTEN BLAABJERG - Aabenraa Statsskole

RASMUS KLEIS NIELSEN - Roskilde Universitet og University of Oxford

SIFF RYTTER - Dronninglund Gymnasium

Deadline for CUT #107

5. januar 2015

Produktion

LAYOUT - Lyndsay Jensen

PRINT - Laser Tryk, Århus

Bestyrelse

HENNING BØTNER HANSEN - Frederikshavn Gymnasium og hf
(Formand, fagligt forum)

CLAUS SCHEUER-LARSEN - Odense Tekniske Skole (Kursus)

SØREN JAKOBSEN - Odsherreds Gymnasium (medlemsregistrering,
kasserer og kursus)

NEEL SCHUCANY - Roskilde Handelsskole (medlemsregistrering,
Pædagogisk samarbejdsudvalg, CUT)

METTE WOLFHAGEN - Sct. Knuds Gymnasium (kursus, fagligt forum)

IBEN ENGBERG - Hvidovre Gymnasium (CUT og Pædagogisk
samarbejdsudvalg)

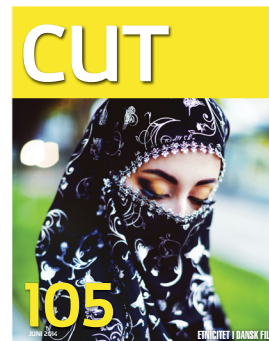
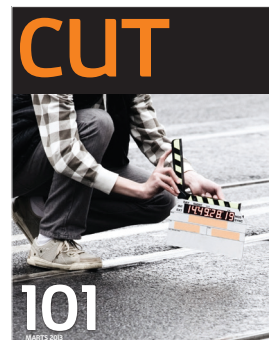
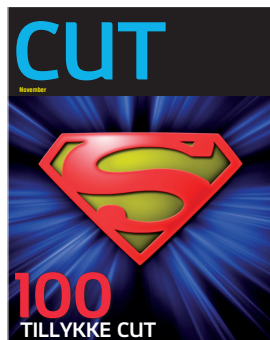
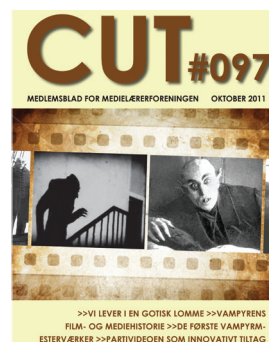
MIKAEL HØJER - Favrskov Gymnasium (Kursus)

Annoncering i CUT

PRISER 1 SIDE - 1000,- kr. ½ side - 550,- kr.

KONTAKT - Medlemsregistrering og CUT : neel@schucany.dk eller

jakobsensoeren@mail.tele.dk

POV- NYTÆNKNING AF MEDIEFAG INDHOLDSMÆSSIGT OG DIDAKTISK

Sociale medier, computer-spil, receptionsanalyse, innovation, mediesociologi, mediejur, mediesystem-analyse, produktionskultur (virksomheder/politikere), corporate filmmaking, content marketing, streaming-kultur, flow tv, mere anvendelsesorientering...

Vi underviser et fag, som vi alle holder af og anser for, at være det mest indlysende fag i gymnasiets fagrække. Vi underviser i et fag, som med den nye reform har oplevet en eksplosionsagtig vækst selv i udkantsområder. Vi underviser i et fag, hvor vi kollegialt oplever et engagement, som ikke mange andre fag kan opvise. Vi underviser i et fag, som andre fag har ladet sig inspirere af; nogle i uhæmmet grad, andre i en mere beskedne målestok.

MEN vi underviser i et fag, som ikke har udviklet sig grundlæggende i de små 40 år, som er gået siden de første forsøg med Filmkundskab blev introduceret på nogle ganske få gymnasier i hovedstadsområdet. Tiden er nu kommet, hvor nytænkning af faget er påkrævet, selvom fornyelse faget formentlig ikke vil nyde fremme blandt de ministerielle beslutningstagere, men dels for at sikre at vores fag ind-

holdsmæssigt og didaktisk matcher medievirkeligheden, medieuddannelserne og eleverne anno 2014 dels og ligeså vigtigt for at lægge op til, at vores fag i forbindelse med den næste reform kan være forberedt på kampen for at ikke bare bevare vores nuværende status, men tillige få overbevist ministeriet og politikerne om, at vi har lige så meget at byde, som andre fag. SPØRGSMÅLENE melder sig om, i hvilken retning faget skal bevæge sig. Meget tilbyder sig som bud på en profil for et fremtidigt mediefag, og I kære medlemmer inviteres hermed ind i debatten om, hvad der skal ske med vores fag: hvad skal vi undervise i om 10 år og ikke mindst hvordan? På det kommende årskursus

i oktober er arenaen etableret for, at debatten kan påbegyndes. Det bliver et langt sejt træk op mod ministerielle embedsfolk, som ikke vil reformere nu, men med en kollegial gejst, som vil det nye og prøvede. Så come on kære kolleger.

Produktionsdogmer, fokus på creative industries, forretningsmodeller, videoessays, større tilnærmelse til htx og hhx, mere entreprenørskab, opgradering af dokumentar, nye formater på b-niveau...

Henning Bøtner Hansen

MEDIEFAGETS FREMTID

AF MADSKRUBBELTRANG

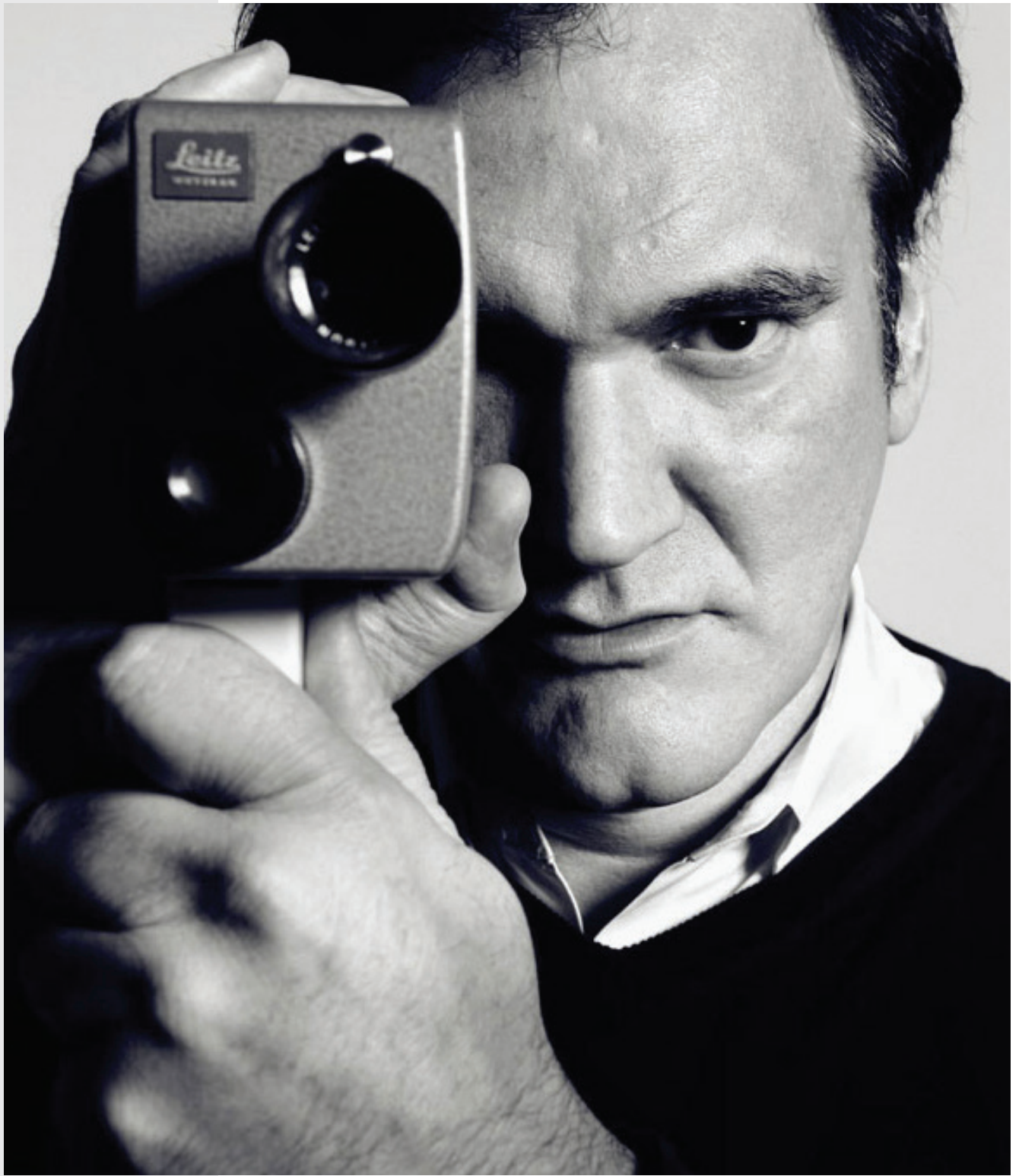
Da jeg startede med at undervise i mediefag i 2006, var det stort set kun positive ting jeg fandt i jobbet. Jeg kunne forbinde teori og praksis på en måde som gav mening for de fleste elever og samtidig lave en light-version af den undervisning, jeg havde fået på uni. Elever viste stor interesse for faget; de spurgte ind til de filmiske virkemidler, instruktører og var på når de skulle være kreative. I det hele taget et genialt fag som kombinerede ens interesse med det professionelle.

Og i 2014 er det faktisk det samme. På en måde er det jo godt med det samme. Det vi kender. Og selvfølgelig er det et problem. Hvis jeg kigger på, hvad jeg underviste i i 2006, hvilke citater jeg fik tilsendt som censor, hvilke elevfilm jeg så, ja så er det desværre utrolig meget det samme. Der bliver lavet det ene parkeringskælder – action – stofmisbrug – mobbe-drama efter det andet. Plus utroligt mange gyserfilm. Det er så hvad det er – eleverne skal have mulighed for at udfolde deres egen temaer og dramaer. Men er det, fordi vi følger bekendtgørelsen? I bekendtgørelsen står der at gymnasiet skal træne elevernes kreative og innovative kompetencer, og ved at lave film lever vi op til kravet om kreativitet. Men innovativt? Jeg tror, at vi kan udvide vores fag og elevernes kompetencer på det innovative område, hvis vi beder eleverne om at lave film/produktioner andre kan bruge til noget. Det er jo alligevel de færreste, der ender med at skulle instruere spillefilm. Hvis man prøver at komme ud af den tendens med at vores elever laver korte Tarantino-kopier, ville vi kunne

afvise kommentaren om, at vi jo bare 'leger' i mediefag. Ved at inddrage lokalmiljøet, erhverslivet, forældre, andre elever og spørge ind til hvilke af deres interesser og problemstillinger eleverne kan arbejde med i deres produktioner, kan man gøre mediefaget mere virkelighedsnært.

Det ville være positivt med flere forskellige typer af produktioner. Om det så er bestillingsarbejde, præsentationer, portrætter eller film om eksamensangst og hvordan man kan komme det til livs – det er ligegyldigt. De filmiske virkemidler er de samme. Hermed ikke sagt, at vi skal droppe den gamle elev-fiktionsfilm. Og selvfølgelig er der en værdi for andre ved at se elevernes film til filmfestival – men det er stadig det samme – det har vi gjort fra fagets start! Det ville klæde mediefaget og produktionerne, hvis de kunne komme ud af klasselokalet og blive bedømt af omverdenen. Specielt på b-niveau er der mulighed for at tilrettelægge undervisningen, så én af produktionerne peger i en ny retning, der involverer andre og flere end underviseren og de medstuderende. På den måde kunne man for alvor snakke om målgruppe og segmentering, da den intenderede målgruppe kan involveres i både den kreative, innovative og entreprenante fase.

På c-niveau er det lidt en anden sag, da eleverne her ikke bliver så kompetente rent teknisk som på b-niveau. Her burde man så nærmere på, hvordan man som underviser kan variere, så der ikke står Tarantino, Gyser, Lars Engels, Michael Moore og Spiegelhauer på de fleste undervisningsbeskrivelser. Man skulle nærmest tro vi havde en kanon for faget. Jeg har selv undervist i alt det der står ovenfor. Og hvorfor så det? Jo, mest fordi det er nemt. Man kan altid få et forløb af en kollega, der omhandler dybdeborende dokumentar og der følger citater med. Sådan. Og mediefagsbøgerne ligner hinanden. En måde at komme ud af klasselokalet på her, er at lade eleverne undervise andre (evt. folkeskoleelever), så fokus er på formidling af teorien og de filmiske eksempler man arbejder med i undervisningen.

Det store der er sket i de 8 år, jeg har undervist i mediefaget, er, at vi nu kan eksaminere i grupper, hvilket er til det gode, bestemt. Men hvis vi kunne arbejde for at flere personer, end de der allerede befinder sig i klasselokalet, inddrages kunne mediefaget stå som en garant for innovation. Vi skal have skrevet en tredje produktion ind i bekendtgørelsen der har fokus på besvare en problemformulering, hvis svar kan være til gavn for andre. Det lugter lidt af den innovative del der kommet ind i AT. Men hvis det kun er på et teoretisk niveau, så kommer faget ikke til sin ret. Jeg håber der på sigt kommer nogle ændringer som kan være med til at nytænke faget. Enten i bekendtgørelsen eller gennem AT. Mediefaget er et fantastisk fag, men det vil være ærgerligt, hvis det ikke nytænkes teoretisk eller praktisk.

Jeg ved, at det kan være svært at overskue innovative tiltag, da det indebærer, at man skal skabe nye kontakter - hvilket tager tid. Jeg kan dog kun anbefale at inddrage eksterne samarbejdspartnere, da eleverne i høj grad motiveres af at andre end deres lærere bedømmer deres arbejde. I september 2013 havde jeg glæden af at arbejde sammen med nødhjælpsorganisationen Adra på vores studietur til Rwanda. Her lavede en gruppe af mediefagselever (fra en anden klasse) en dokumentar om studieturen som bla. gik ud på at formidle nødhjælpsorganisationens arbejde til danske teenagere. Filmen indgik som et vigtigt led i klassens arbejde med at formidle hvad der bliver gjort for at forbedre sociale og økonomiske forhold i Rwanda af bla. Adra. Filmen kan ses her: <http://vimeo.com/75818358>

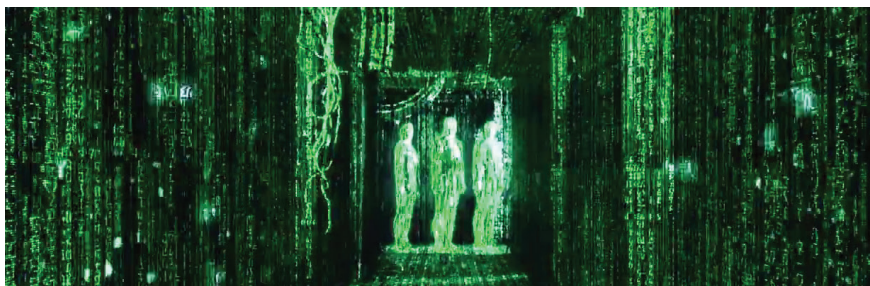
FØLG DEN HVIDE KANIN!

MEDIEFAG SOM NØGLEFAG I GYMNASIET TIL INDSIGT I DE MEDIETEKNOLOGISKE FORANDRINGER OMKRING OS - NU OG I FREMTIDEN...

Af Morten Blaabjerg, lektor i historie og mediefag, Aabenraa Statskole

“Follow the white rabbit... Knock, knock, Neo.”

Trinity til hackeren Neo
i filmen, The Matrix
(instr. brdr. Wachowski, 1999)

Mediefag og de digitale forandringer

Mediefag befinder sig i en helt central position i forhold til at forklare de medieteknologiske forandringer, som udviklingen af digitale netværk har ført med sig. Vi bør som medielærere tage den opgave på os at forklare og uddybe de sociale, økonomiske, politiske og kulturelle implikationer af forandringerne, på både B- og C-niveau.

Denne position kan samtidig være nøglen til at få faget op på A-niveau, da det giver faget et fornyet og bundsolidt teoretisk grundlag og begrebsapparat.

Vi behøver ikke have lynende travlt med at ændre læreplanerne, for de nuværende formuleringer er rummelige. Vi har til gengæld et stort behov for materiale om digitale medier og de teoretikere, der har beskæftiget sig med dem - på dansk, og på et gymnasiefagligt niveau. Dels tekster - dels film og tv-programmer. At det er en udfordring at finde materialer skal dog ikke afskrække. Det er muligt at lave research ved hjælp af nettet - og lave mere procesorienterede forløb, hvor holdets undersøgelse og fremlæggelser af emnet er i centrum.

Denne artikel søger at give en introduktion til de digitale medieforandringer og de teor-

etiske problemstillinger, som de giver anledning til, og som der kan arbejdes med i mediefag.

Mediekonvergens og remixkultur

Forskellige digitale medier kan låne udtrykselementer fra andre medier. TV bliver interaktivt og vil inddrage seerne via mobilafstemninger og Twitter-streams. Computerspil indeholder cut-scenes og bliver i det hele taget mere filmiske. Eller tag mobiltelefonen, som ikke kan nøjes med at være telefon, men også vil være både fjernsyn, spillekonsol og stereoanlæg ovenikøbet. Et eksempel på mediekonvergens er også divergens, dvs. rendyrkelse af mediets egenart. Eksempelvis Dogme95, der trods optagelse ved hjælp af små digitale kameraer søger at skrælle al overflødig filmisk fernis af, med henblik på at finde et renere, filmisk udtryk, film der er mere film.

På nettet har mediekonvergens medvirket til at skabe en global remixkultur, hvor et digitalt produkt kan remixes af modtageren, for igen at blive uploadet til nettet. Disse remixes kan på nettet få deres helt eget liv på nettet (som såkaldte memes), via de indforståede referencer til andre medieprodukter som de benytter og bygger videre på - og som oftest forholder sig ironisk til.

Eksempelvis ser man brugerskabte videoer, der uploades til YouTube, som f.eks. konstruerer en episode af COPS der finder sted i computerspillet Skyrim. En uhyre populær genre er mere eller mindre morsomme genindspilninger af populære pophits, som i visse tilfælde går viralt, f.eks. Chatroulette udgave af Miley Cyrus' storhit Wrecking Ball. I det hele taget er remixkulturen en arena for megen leg med mediet - der er mulig på grund af digitale teknologier, og billige distributionskanaler via nettet.

Også den stort anlagte digitale blockbuster inddrager fortælleelementer fra andre medier og kan f.eks. via webcams henvende sig direkte til modtageren, som hovedpersonen Jake Sully i James Camerons storfilm Avatar. I det hele taget ser vi flere og flere store Hollywood-produktioner om tematiserer det der sker på eller via nettet, og som samtidig inddrager fortælleelementer fra nye genrer som f.eks. den virale video.

Den digitale blockbuster, den virale video og den multimediale fortælling

Avatar er et eksempel på det filmfænen jeg her kalder for den digitale blockbuster, dvs. en typisk Hollywood-produceret film som i kraft af sine CGI-kreerede karakterer og universer går efter box office i den store

“Everything is backwards now, like out there is the true world, and in here is the dream.”

Jake Sully i Avatar
(instr. James Cameron, 2012)

stil. Andre eksempler på den digitale blockbuster er Jurassic Park, Lord of the Rings, The Matrix, Minority Report, X-men og Inception m.fl. Blockbusterfilm som Jaws (1975) og Star Wars (1977), der som udgangspunkt er lavet fuldstændig analogt, banede vejen for den digitale Hollywood-blockbuster - herunder digitalt restaurerede udgaver af Star Wars-filmene, og indspilning af en række nye film i samme univers.

I sagens natur er mange digitale genrer udflydende (konvergerende), men det giver efter undertegnede opfattelse rigtig god mening at skære igennem det stærkt konvergerende felt og opridse tre hovedgenrer :

1. Den digitale blockbuster (Eksempelvis The Matrix, Avatar, Lord of the Rings m.fl.)
2. Den virale video (jvnfr. Rune Iversens oplæg ved Medielærerforeningens årskursus 2013, herunder eksempler og kriterier for at en video kan gå viralt)
3. Den multi-mediale storytellingproduktion (jvnfr. Bo Kampmann Walthers oplæg ved Medielærerforeningens Årskursus i 2013)

Der kunne tilføjes flere, som f.eks. machinima (animerede film lavet ved hjælp af 3D-spil) og den digitale independent-dokumentar. Skarpe genredefinitioner kan bidrage til at skabe struktur, og gør det muligt at lave nogle klart definerede eksamenscitater.

Blockbusteren bliver da eksemplet på den stærkt forbedrede regnekrafts muligheder for at skabe de vilde digitale universer og billeder med alt hvad den kan trække

Den virale video har især det digitale netværksperspektiv present, herunder den hurtige spredning af budskaber, brands og memes via forums, chat-

rooms og sociale medier.

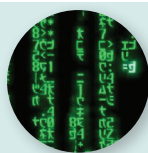
Den multi-mediale fortælling spejler da mange af de forandringer de digitale forandringer har for såvel produktionsmodeller, genrer og formater, som for nye måder at modtage og bruge mediefortællingerne på, helt eller delvist interaktivt - i producenterens forsøg på at fastholde opmærksomheden og udvide fortællingen på tværs af medier og platforme.

The Matrix

Brødrene Wachowski's postmoderne blockbuster sci-fi/kung-fu film The Matrix er et helt uomgængeligt hovedværk om de digitale medieforandringer, ikke mindst fordi den er så uhyre teoretisk bevidst. Den kan ses som en nøgle til at forstå den medieteknologiske udvikling - og teoriene om den.

Hackeren Neo kommer via nettet i kontakt med en hemmelig oprørsgruppe anført af superhackeren Morpheus. Neo 'følger' den lille hvide kanin - en åbenlys intertekstuel reference til Lewis Carroll's Alice i Eventyrland - og opdager ad sindrige veje, at den verden han har levet i er en kæmpemæssig computersimulation, der er skabt af robotter, der udnytter menneskenes energi. De er sovende slaver, men uden at vide det selv, og fortabte i illusionen om at deres drøm er virkelig. Vel at mærke uden nogen til at hjælpe til deres opvågning.

Først må Neo selv forstå de vidtrækkende implikationer af at hans virkelighed 'bare' er et computerprogram: det er f.eks. muligt at 'bøje' rummet og

“Buckle your seatbelt, Dorothy! Because Kansas is going bye-bye!” Cypher til Neo i The Matrix (instr. brdr. Wachowski, 1999)

gøre ting, der ellers virker umulige, og muligt at tillære sig kompetencer på meget kort tid. Men mere end noget andet er Neos og gruppens oprør en kamp med maskinerne på symboler: store og tunge våben kan 'downloades' og ødelægge den simulation, der er skabt af maskinerne for at afholde menneskene fra at opdage sandheden.

The Matrix som teoretisk øjenåbner: Jean Baudrillard

Neo opbevarer i begyndelsen af The Matrix nogle disketter med 'contraband software' i et udhulet eksemplar af Jean Baudrillards *Simulacra & Simulation*. En nærliggende tolkning er at filmen har udtømt perspektiverne i Baudrillards bog, og kun efterladt spørgsmålet om piratkopiering. Måske en sindrig joke, som dog i parentes bemærket ikke har noget særligt med Baudrillard at gøre.

I *Simulacra & Simulation* fra 1981 fortæller Baudrillard en historie om en hersker, der udarbejdede et kort over sit imperium. Kortet lignede virkeligheden - der var træer, floder, bjerge og byer. Faktisk blev kortet så nøjagtigt og livagtigt, at menneskene kom til at forveksle det med den rigtige virkelighed og interessere sig mere for efterligningen - det massive, komplekse system af tegn - og mindre for den reelle virkelighed.

Imens hensmægtede virkeligheden - og blev med Baudrillards ord til en ørken - en 'Desert of the Real'... I The Matrix bruger Morpheus præcis dette udtryk om filmens virkelighed, med en temmelig tydelig henvisning til Baudrillard.

De-territorialisering

I den mest deprimerende fortolkning af Baudrillard er vi afskåret fra egentlig kontakt til den virkelige verden (og derfor også fra reel mulighed for at fortælle om den), fordi vi er så afhængige af de tegnsystemer - dvs. den medievirkelighed - som vi har bygget op omkring os.

Det er, i lighed med Neo i The Matrix, ikke muligt for os at 'bryde ud', fordi vi uvilkår-

ligt opfatter verden som verden via de fortællinger vi præsenteres for om den, og fordi de fortællinger i stadigt højere grad løsrives fra virkeligheden, for istedet at basere sig på andre fortællinger og tegnsystemer. Der finder en de-territorialisering sted, hvor det fysiske territorium mister betydning, imens kontrollen med tegnsystemerne og deres fortællinger får stadigt større betydning. Den politiske kamp rettes derfor ofte også i højere grad imod fortællingen og kampen om at kontrollere hvordan den tager sig ud - fremfor imod de 'virkelige forhold' som vi ønsker at forandre.

De-territorialisering som begreb stammer fra den franske filosof Gilles Deleuze, der brugte det til at beskrive det fænomen at arbejderne i stadigt større omfang blev frigjort fra det fysiske produktionsapparat. Det er i dag et uhyre aktuelt begreb til at beskrive de processer i vores samfund, hvor vores tid og opmærksomhed i stadigt højere grad rettes imod vore globale medier, istedet for imod vore naboer og vores lokalmiljø.

Tag bare Facebook som eksempel. Facebook er et sindrigt tegnsystem, som vi ikke har nogen problemer med at afkode som reelle forbindelser til venner, bekendte og som mange bruger til også nyheder. Men det er kun et medie. Det kan ikke erstatte 'ægte' menneskelige relationer.

Imens vi sidder med snuden i vore Facebook-feeds reduceres vores tid til og engagement i f.eks. det lokale foreningsliv, i frivillige aktiviteter, medborgerskab og politisk deltagelse. Det fysiske lokalmiljø forsømmes. Demokratiet undermineres.

Krigen bliver en simulation

I de krige, som siden terrorangrebet på World Trade Centre i New York i 2001 er blevet ud-kæmpet mod terrorister og terror-mistænkte ses de-territorialiseringen tydeligt. Kampen udkæmpes bl.a. med ubemandede droner, der kan styres ved hjælp af joysticks af soldater fjernt fra de lande, angrebene finder sted i. Krigen bliver til et computerspil, hvor

simulationen er vigtigere end virkeligheden og dens landegrænser.

Teknologi og hastighed

For Paul Virilio (f. 1932, Hastighed og politik, Synsmaskinen m.fl.) har teknologisk udvikling en implicit militær karakter i sig selv. Også det at vise et billede af sine våben - eller f.eks. hvilket var tilfældet 11. september 2001, at få billederne af sit angreb broadcastet til alverdens tv-stuer - er en militær handling, der har som mål at skabe frygt.

**“In the land of the blind,
the one-eyed man is king.”
Blind gadepusher til Anderton,
i Minority Report
(Spielberg, 2002)**

Virilio bygger videre på en teknologi-tradition, der går tilbage til Ernst Kapp (1808-1896), der så teknologi som en forlængelse af den menneskelige krop. F.eks. forlænger spyddet vores krops rækkevidde, ligeledes køllen vores slagkraft. Den 82-årige Virilio, der har en baggrund indenfor arkitektur, ser teknologi som arkitekturer ligesom organisationen af byens rum - der enten letter eller bremser bevægelse. Det kan være bevægelsen af militære køretøjer - men også lysets eller blikkets bevægelse, eller f.eks. muligheder for at se hvad der foregår på den anden side af kloden med et museklik, eller det at fjernstyre en drone via avanceret software.

Men fordi teknologi handler om at accelerere henholdsvis bremse hastigheden af en given bevægelse, bliver hastigheden dermed en afgørende parameter i teknologisk innovation.

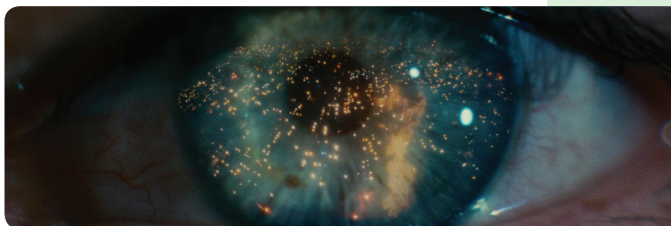
Det er et demokratisk problem, i det omfang, at de politiske, liberale, demokratiske beslutningsprocesser ikke kan følge med i et tilsvarende tempo.

For medielandskabet er det interessant at fortællingen om virkeligheden idag også skabes i et rasende tempo, der dels gør det uhyre vanskeligt at kontrollere den, hvilket er et problem i det omfang vi ønsker at kontrollere den. Men det er også en udfordring, at fortællingen måske skabes så hurtigt, at den ofte er i færd med at overhale virkelighedens begivenheder? Og at begivenheder således konstrueres lang tid før, beslutningerne om dem bliver truffet. Det er et mønster vi kan genkende fra f.eks. mediernes politiske spekulationer.

Steven Spielbergs film *Minority Report* fra 2002 tematiserer flere af disse udfordringer og dertil flere filosofiske problemstillinger, f.eks. det drillende spørgsmål om man kan dømmes for en forbrydelse man endnu ikke har begået?

Filmen handler om John A. Anderton (spillet af Tom Cruise) der leder PreCrime, en afdeling ved politiet der kan forudsige drab, inden de finder sted. Hvis man således kan reagere hurtigt nok, er det muligt at arrestere drabsmanden inden drabet således har fundet sted. Systemet slår imidlertid fejl - eller tværtimod, så virker det lidt for godt, idet Andertons eget navn snart dukker op som fremtidig drabsmand, der herefter må tage flugten i et hæsbælende tempo (der kunne få selv en Jack Bauer til at tabe pusten), imens han samtidig søger at opklare, hvad der er gået galt. I dette samfund, hvor systemet via iris-scans i det offentlige rum konstant søger at forudsige ikke blot dine drab, men også dine øvrige behov, må Anderton få opereret sine egne øjne ud, for at opbevare dem i en lille plasticpose. En af filmens mest komiske momenter (i en film der ellers ikke er munter) finder sted idet Anderton må jage sit eget øje, som er ved at trille fra ham i kampens hede.

Også nettets udvekslinger finder sted med stor hast. Hvert minut uploades der 100 timers video til YouTube, og tusindvis af YouTubes kanaler tjener et 6-cifret dollarbeløb for produktionerne via YouTubes partner-program. Netbrugerne er hurtige til

at korrigere, når der opdages fejl i informationerne - men misinformation, konspirationsteorier og propaganda har også let spil.

“In the land of the blind, the one-eyed man is king”, siges det i *Minority Report*. Det er en gammel talemåde, men kan i en amerikansk kontekst også henvise til øjet over pyramiden på den amerikanske dollarseddel. Dvs. at pengene tager magten, hvis borgerne ikke er i stand til at se hvad, der finder sted i magtens korridorer. Spielberg er faktisk i mange af sine film, f.eks. *Jaws* og *Jurassic Park*, meget kritisk overfor snævre kommercielle hensyn, der får alt for vidtrækkende omkostninger!

Fremtidens mediefag

Mediefag har siden fagets oprettelse medvirket til at ruste danske studenter til at blive kritiske medieforbrugere, og det er fagets store berettigelse. Det har vi fortsat brug for, i endda endnu højere grad. Vi skal rette blikket imod de globale medieaktører og distributionskanaler, den Baudrillard'ske simulation og det demokratiske underskud. Og lade mediefagslokalerne give genlyd af interesse for de nye digitale muligheder, der vender op og ned på magtforholdene i medielandskabet.

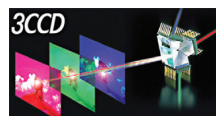
Hvor en ung vittig fyr kan tjene millioner af dollars på at “ramme rigtigt” med sin virale video. Hvor salget af personlige oplysninger om vore vaner på de sociale medier risikerer at blive vigtigere end reelle menneskelige relationer. Og hvor noget så alvorligt som krig via mediernes genfortællinger og de fjernstyrede droner reduceres til spil.

Men også muligheder for at opbygge helt nye verdener, skrive helt nye encyklopædier om dem og lave helt nye typer fortællinger - for at formidle vore nye erfaringer.

Hvis ikke mediefag skulle gøre det, hvilket fag skulle så?

Oktober tilbud på kameraer -

Panasonic HC-X 920

Panasonic
ideas for life

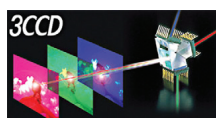
Panasonic HC-X 920 er det eneste konsumer kamera med 3 CCD, som ellers kun findes på langt dyrere professionelle kameraer. Kameraer med 3 sensorer giver langt bedre farver end kameraer med en sensor.

Udover 3 sensorer får du: Leica objektiv med manuel ring for zoom/focus/blænde • Live-streaming af HD optagelser til smartphone og tablet • Fjernbetjening af kamera fra smartphone og tablet • Ekstern mikrofon og hovedtelefon tilslutning. • Billedstabilisering over 5 akser.

Pakken består af: Panasonic HC-X 920 + Lowepro 200 AW, bæltetaske, hvor hele toppen åbnes for hurtig adgang til udstyret. Tasken er forsynet med regnvejrsovertræk og SlipLock stropper til montering af ekstra udstyr + Ekstra batteri VW-VBN 130.

Der er et begrænset antal af denne pakke **Kr. 5.485,-**

Panasonic AG-AC90

Panasonic
ideas for life

Panasonic AG-AC 90 er indgangsmodellen til Panasonics professionelle line, **her får du virkelig feature for pengene:** 3 CCD • 3 separate ringe for zoom, focus og blænde • 29 mm vidvinkel objektiv med 12 x zoom • 2 mikrofon/linie indgange med professionelle XLR stik med 48 V. phantom power for XLR mikrofoner • 3,5" full HD LCD monitor som kan rotere 270° vertikalt, velegnet ved optagelser ved høje og lave vinkler • 2 slot for SD kort • Overskueligt kontrolpanel med bl.a. Zebra, Colourbar og Fokusassistent.

Pakken består af: Panasonic AG-AC90 + Vand og støvtæt transportkuffert, WC-515, med plads til kamera og ekstra udstyr (mål 51 x 41 x 20 cm) + Stort ekstra batteri DV54S

Pakkepris i september **Kr. 11.985,-**

tilbehør og ekstra udstyr!

I September får du 10% på udvalgte produkter f. eks.

MoGoPod er ikke kun en monopod, men også en tripod og en mobilkran!

MoGoPod er markedet mest fleksible monopod. Dobbelt teleskop gør den lynhurtig at slå ud i den arbejdshøjde du ønsker og tripodmount gør det muligt at montere ekstra udstyr. Fås i to størrelser

MCR-1 MOGOKRANBÆLTE

Er en lille kompakt aluminiumsenhed, som MoGoPod kan skrues fast i, den er monteret på et bælte, du spænder om livet og du har nu markedets mest mobile Minijib.

MOGOPOD^{MKIII}
World's Most Versatile Monopod

TPD-2 TRIPOD STAND

Er en trefod som kan skues på MoGoPod, og du har nu et tripod stativ, hvor benene kan vippes op under transport.

MoGoPod "S" 59 – 104 cm.

MoGoPod "M" 69 – 157 cm.

MCR-1 Mogokranbælte

TPD-2 Trefod

Komplet pakke med:

MoGoPod M + MCR-1 + TPD-2

Kr. 685,-

Kr. 885,-

Kr. 485,-

Kr. 385,-

Kr. 1.485,-

Skinnesystem med Dolly

Skinnesystem med dolly, der passer til de fleste stativer som kan bruges både i høj og lav position. Dette sæt er velegnet både til indendørs- og udendørsbrug, skinnebredden er 77cm. d.v.s. du nemt kan køre gennem en døråbning. Sættet består af køredolly og 12 meter skinner, 8 længder á 1,5 meter.

Skinnesystem med Dolly

Transporttaske

Ekstra skinner pr. par

Kr. 3.585,-

Kr. 985,-

Kr. 285,-

Sony UWP-D11 & D12

Sonys nye trådløse mikrofonsæt, bestående af klips- eller håndmikrofon, sender og modtager der passer til alle kameraer med minijack eller XLR lydindgang.

Sony UWP-D11 & D12

Kr. 3.685,-

VF-4 Universal LCD Viewfinder

Ny viewfinder der passer til de fleste Canon og Nikon DSLR kameraer. VF-4 giver en bedre visning af LCD skærmen, selv under ekstreme lysforhold og øger stabiliteten under håndholdte videoptagelser og giver præcis fokusering. Den vinklede solskærm giver let adgang til LCD touchskærme.

VF-4 LCD viewfinder

Kr. 1.085,-

Kameraholder med sugekop

Skal du lave optagelser fra en bil er disse to kameraholdere et uundværligt værktøj. Kameraholderen er forsynet med en eller to sugekopper som placeres på bilens frontrude, køler eller skærm, en indbygget pumpe sørger for vakuum og kameraet er sikkert monteret - klar til optagelse.

SM 1 med en sugekop kamera max 1,5 kg

Kr. 985,-

SM 4 med to sugekopper, kamera max. 3 kg.

Kr. 1.985,-

SE 500

Lille kompakt video- og lydmixer for fire kameraer med composite eller Y/C signaler. Mixeren har de samme signaler og component på udgangen. Preview udgangen viser alle fire indgange på én monitor.

SE 500

Kr. 5.985,-

Dynacore DTR 800

Lampesæt med 3 lamper og stativer i softcase med hjul.

DTR 800 softcase med 3 stk. 800 W. lamper **Kr. 4.285,-**

Rabatten (10%) er ikke fratrukket priserne

Alle priser ex. moms

dansk AV teknik

Vejlevej 221 • DK 8700 Horsens • Telf.: 7565 2444 • mail: video@davt.dk • www.davt.dk

IT'S ALIVE!

FRA LEVENDE BILLEDER TIL LEVENDE ANALYSER

AF ANDREAS HALSKOV, EGAA GYMNASIUM OG JAN OXHOLM, LANGKAER GYMNASIUM

Videoessayet kan være med til at forny og levendegøre undervisningen. På filmtidsskriftet 16:9 har vi netop indført dette som en ny artikelform, og flere af redaktionsmedlemmerne har brugt videoessayet i konkrete undervisningssammenhænge. Nedenfor gennemgås nogle rammer og muligheder for sådanne videoessays i både et analytisk og didaktisk perspektiv.

Da Maksim Gorkij i 1895 så Lumière-brødrenes lille film *Le Repas de Bébé* (1895) var det efter sigende ikke den søde baby, der fascinerede forfatteren, men derimod løvet der svajede i vinden i billedets baggrund.

Dette var starten på en levende kunstform, som direkte kunne indfange eller afspejle livet, naturen og mennesket. Det der præsenterede sig for Gorkij var en ny kunststart, men netop denne kunstform – og dens tidlige karakter – præsenterer samtidig en problemstilling for analytikeren og underviseren. Gode filmkritikere gennemgår indstillinger, scener og sekvenser fra diverse film og tv-serier, men selve analyseobjektet ses i bedste fald som en vag, visuel repræsentation. Et *frame grab*, der som en spøgelsesagtig figur viser tilbage til noget, der allerede har været. En løsning på dette, som både kan være med til at forny og levendegøre filmkritikken og undervisningen, er videoessayet.

PÅ MEDIETS PRÆMISSER

Da filmtidsskriftet 16:9 gik i luften i 2003, var det med intentionen om at tage "filmen seriøst [og] betragte filmen som en kunststart". Hensigten var dengang som nu "at sætte filmens mere æstetiske sider på dagsordenen" og således at komme helt ned i materien – i den enkelte indstilling, scene og sekvens – af den kunststart, vi alle kender og ofte ser omtalt i overfladiske og upræcise vendinger (jf. Nielsen et al. 2003).

Allerede dengang var det klart, at der både i filmkritikken og medieundervisningen eksisterer et potentielt paradoks: Hvordan indfanger og næranalyserer man levende (lyd)billeder, som per definition er bundet i tid, og derfor svært lader sig fange som billeder eller ord i en tekst? Medieundervisningen synes at stille det samme spørgsmål i forbindelse med både den daglige undervisning og den afsluttende eksamen, og undertiden kan man som underviser savne alternativer til den traditionelle *shot-to-shot*-gennemgang, hvor afspilleren pauses efter hver indstilling, som så diskuteres og udtømmes i plenum. Denne form kan være ganske nyttig – ja, ligefrem nødvendig – men er også tidskrævende og potentielt dræbende. I hvert fald i længden.

I 2014 lancerede 16:9 derfor en ny artikeltype, som forhåbentlig kunne vække almen interesse og være særligt nyttig i en undervisningskontekst: videoessayet.

Modsat "Et billedes anatomi" og "En scenes anatomi" (nogle næranalytiske artikeltyper i 16:9, som stadig findes), så er videoessayet ikke blot en analytisk gennemgang af en indstilling, scene eller sekvens med billedlig illustration, men en analyse der som et ekstra lydspor akkompagnerer de levende (lyd)billeder. Netop denne artikelform, videoessayet, tjener en række mulige funktioner i mediefagsundervisningen.

Som en netbaseret artikelform har videoessayet en iboende begrænsning, idet læseren/lytteren ikke kan formodes at holde fokus eller interesse i længere end ca. 9-10 minutter. Nej, flere undersøgelser tyder

Indledningens kunst - den moderne titelsekvens

- et videoessay af Andreas Halskov

1. KARAKTERER OG MILJØ
2. TEMAER, GRUNDTONE, SIGNATURSTIL
3. UMISKENDELIGT GRAFISK BRAND

16:9
filmtidsskrift

Se på mig - nedbrydningen af den fjerde væg

- et videoessay af Jan Oxholm

faktisk på, at folk begynder at miste interessen for onlinevideoer allerede efter 1-2 minutter. Amit Agarwal og Chris Savage arbejder netop med denne type vidensformidling, og har opstillet fire principper for det gode videoessay:

1. Keep it short
2. Put the good stuff in the beginning
3. Be specific
4. Be personal

Af denne grund valgte 16:9-redaktionen en generel længdemæssig ramme på ca. 10 minutter, mens der indholdsmæssigt var mulighed for flere forskellige typer af videoessays. Eksempelvis:

1. Et funktionsanalytisk videoessay, hvor man f.eks. beskæftiger sig med kamerablikkets forskellige funktionsmuligheder
2. Et genreorienteret videoessay, hvor man kort gennemgår nogle centrale nedslag i en given genre
3. Et auteuristisk videoessay, hvor man kort gennemgår signaturgrebene hos en given auteur
4. Et næranalytisk videoessay, hvor man gennemanalyserer en enkelt indstilling, scene eller sekvens fra en given film eller tv-serie

DET NÆRE BLIK

Det første videoessay, "Indledningens kunst – den moderne titelsekvens", kunne opfattes som et genreorienteret videoessay, idet det gennemgår forskellige titelsekvenser i

amerikanske tv-serier, og anslår en generel genrehistorisk forandring. I analysen af titelsekvensen til HBO's True Detective (2014-) [6:05-7:37] ser man et eksempel på det, som videoessayet kan, hvor speakerens forskellige iagttagelser direkte ledsager de levende billeder og den iørefaldende musik på lydsporet. Med sine blot 9 minutter er videoessayet naturligvis ikke udtømmende, men det kan tjene en række praktiske og didaktiske funktioner og kan give inspiration og anledning til forskellige sekvenser i mediefagsundervisningen.

I et forløb om nyere amerikanske tv-serier kunne dette videoessay fungere som en kort sekvens i undervisningen, der naturligt ville give et element af variation. Det kunne dog også uproblematisk fungere som en kort lektie til eleverne, eventuelt suppleret af en øvelse, hvor eleverne selv vælger en titelsekvens, som de analyserer og præsenterer på klassen. Videoessayet præsenterer en række eksempler, giver nogle grove mediehistoriske pointer og anviser nogle generelle muligheder i forhold til den mediefaglige analyse. Dette kunne også give anledning til en praktisk-analytisk øvelse, hvor eleverne selv og gruppevis laver simple videoessays med analyser af en given titelsekvens eller et givent udsnit fra én eller flere tv-serier. Med andre ord er der forskellige didaktiske muligheder forbundet med at bruge videoessays i undervisningen. Det er en genre, som giver anledning til at lære eleverne én af de mest fundamentale, pædagogiske pointer i faget: Analyse af levende billeder forudsætter, at man kommer tæt på.

DET ANALYTISKE BLINDPUNKT

En anden pointe, som videoessayet kan bruges til at understrege, er dén, at lyden spiller en central rolle. Gennem frame grabs er det muligt – i hvert fald tillempet – at illustrere de

billedlige forhold i en filmsekvens, men lyden er helt igennem tidsbundet og lader sig kun svært beskrive. Af samme grund har mange filmkritikere også tendens til at overse lydens rolle, og mange filmtilskuere glemmer helt at lytte, når de ser film. Ja, for det er jo det, vi er: filmtilskuere. Og det er jo det, vi gør: Vi ser film.

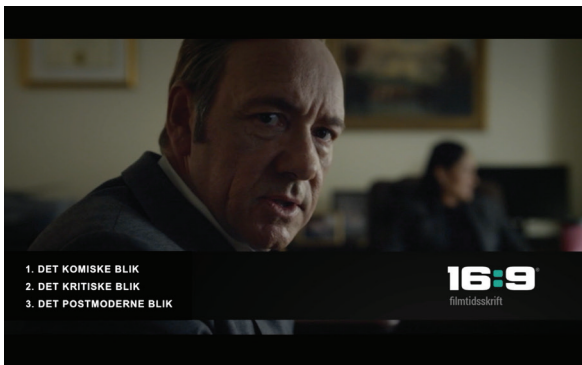
Af samme grund valgte vi i vores tredje videoessay at fokusere på lyd, navnlig stilhed i film. Dette funktionsanalytiske videoessay gennemgår stilhedens forskellige funktioner i diverse kunst- og mainstreamfilm. Ved at inddrage dette korte videoessay, "The Sound of Silence – stilhed på film", som et 11 minutters indslag i undervisningen kan man sætte fokus på lydens rolle og forhåbentlig bringe eleverne til at lytte mere aktivt, når de næste gang klikker sig ind på Netflix eller tager en sjælden tur i biografen. Samtidig kan videoessayet, idet det handler om stilhed, tjene til at fortælle eleverne om pausen som en central dramatisk og stilistisk funktion. Måske kan det ligefrem afmontere elevernes gængse forestilling om, at de skal sovse deres egne produktioner ind i lyd og non-diegetisk musik fra første til sidste minut.

Videoessayet kunne også bruges som indgang til en praktisk benspændsøvelse, hvor eleverne aktivt skal bruge lyd og stilhed som et dramatisk og fortælle-mæssigt virkemiddel. At bevidstgøre eleverne om kontrastens og brudfladens forskellige kvaliteter kunne vise sig ganske frugtbart med henblik på den endelige eksamen, dels i forhold til deres egne produktioner, dels i forhold til den analytiske eksamen, hvor de ofte vil komme op i citater med afgørende stilistiske brud og kontraster.

DE TEKNISKE DETALJER

Man kan hurtigt lave et fint videoessay ved at downloade diverse klip fra YouTube, klippe

dem sammen i iMovie og bruge computerens interne mikrofon til voice-over. Men på 16:9 vil vi gerne gøre lidt ekstra ud af lyd- og billedkvaliteten.

Vi bruger derfor udelukkende klip fra originale DVD'er for at skabe et ensartet udtryk. Der er selvfølgelig en masse klip til rådighed på YouTube, men kvaliteten er mildest talt svingende. Og det ser rodet ud, når der klippes mellem forskellige formater og en tvivlsom billedopløsning. Vi bruger Wondershare Video Converter til at hente klippene fra DVD-skiverne, og så sørger vi for at slå underteksterne fra. I et videoessay med en kommenterende voice-over bør man lave en montage af klip uden forstyrrende undertekster.

Derudover anvender vi Final Cut Pro X til selve redigeringen og ikke mindst til optagelse af videoessayets voice-over. Her må man ikke gå på kompromis med lyd-kvaliteten, selvom det er fristende at bruge den interne mikrofon i computeren. Vi har valgt at købe en USB mikrofon (Samson Meteor) til 599 kr. som plugges direkte ind i computeren uden brug af ekstra drivere. Denne mikrofon har en fin frekvensgang og en høj detaljerigdom. Til sidst uploader vi så det færdige videoessay direkte fra Final Cut Pro X til Vimeo.

God arbejdslyst!

CITEREDE VÆRKER:

Agarwal, Amit (2011):
 "What's the Optimum Length of an Online Video",
 Digital Inspiration, 17. februar.
 Online:
<http://www.labnol.org/internet/optimum-length-of-video/18696/>

Halskov, Andreas (2014a):
 "Indledningens kunst – den moderne titelsekvens", 16:9, April,
 videoessay. Online:
<http://www.16-9.dk/kategori/videoessay/>

Halskov, Andreas (2014b):
 "The Sound of Silence – stilhed på film", 16:9, September,
 videoessay. Online:
<http://www.16-9.dk/kategori/videoessay/>

Nielsen, Jakob Isak et al. (2003): "Leder: Velkommen til Danmarks nye filmtidsskrift", 16:9 #1, april. Online: http://16-9.dk/2003-04/side03_leder.htm

Oxholm, Jan (2014): "Se på mig – nedbrydningen af den fjerde væg", 16:9, Juni.
 Online:
<http://www.16-9.dk/kategori/videoessay/>

Savage, Chris (2011): "4 ways to keep viewers engaged in an online video", Wistia, 7. februar. Online:
<http://wistia.com/blog/4-ways-to-keep-viewers-engaged-in-an-online-video>

HVORDAN BRUGER UNGE DANSKERE DIGITALE NYHEDS-MEDIER—OG HVAD SKAL DE VIDE, NÅR DE GØR DET?

Rasmus Kleis Nielsen (Roskilde Universitet og University of Oxford)

Mediebilledet er i dag under hastig og vedvarende forandring. Sociale medier som Facebook og redskaber som bærbare computere, der for få år siden stod som fremtidens medier, er i dag ligeså etablerede og selvfølgelig del af vores mediebillede som avishuse og tv-stationer, og er under stigende konkurrence fra nye sociale services som Snapchat og nye redskaber som smartphones og tablets.

På tværs af alder har langt de fleste danskere i løbet af det sidste årti integreret digitale medier i deres samlede mediebrug. De fleste af os har et alsidigt mediebrug på tværs af analoge og digitale platforme. For nogle er det digitale et supplement til papiravisen og fjernsynet. For andre er digitale teknologier i stigende grad den primære måde, hvorpå man skaffer sig indhold fra avishusene og tv-stationerne. For et fåtal er de rent digitale tilbud grundstammen i deres mediebrug.

Disse forskelle bliver tit og til dels med rette koblet sammen med generationsforskelle. Det er en udbredt forestilling, at de unge er "digitale indfødte", mens de gamle hænger fast i et analogt mediebillede. Der er væsentlige generationsforskelle i danskernes mediebrug, men de bliver tit fremstillet på en

	Alle voksne (18+)	18-24-årige
TV	54%	46%
Internettet	28%	38%
Radio	9%	6%
Papiraviser	8%	8%

misvisende måde. Selvom digitale medier er absolut centrale i unges mediebrug, og de har nemmere ved at håndtere touchscreens, billeddeling, og mikroblogging end mange ældre medborgere, så er de unge ikke nødvendigvis så proaktive eller vidende digitale mediebrugere, som nogen tilsyneladende tror.

Det viser en omfattende undersøgelse af danskernes brug af digitale nyhedsmedier, som jeg har været med til at gennemføre sammen med min kollega Kim Schrøder fra

Center for Magt, Medier og Kommunikation ved Roskilde Universitet som del af en større international undersøgelse koordineret af Reuters Institute for the Study of Journalism ved universitetet i Oxford. Formålet med denne artikel er at fremhæve nogle af de vigtigste resultater med hensyn til unge danskernes brug af digitale nyhedsmedier specifikt samt at diskutere, hvad fremtidens borgere ideelt set skal vide, om de medier de bruger, for at forstå, hvor den information, de får, kommer fra, og hvorfor det netop er den information, de får.

Lad os derfor se nærmere på de væsentligste forskelle imellem, hvordan de 18-24-årige bruger nyhedsmedier, og hvordan den voksne befolkning som helhed bruger nyhedsmedier.

For det første, hvad er de unges vigtigste kilde til nyheder? Ligesom resten af befolkningen bruger de fleste unge i løbet af en uge en del forskellige nyhedsmedier. Adspurgt hvad der er den vigtigste, er svaret fra den største gruppe stadig TV, og fjernsynets betydning er ikke markant mindre end for befolkningen som helhed. Internettet er mere populært blandt de unge, men det er stadig mindre end halvdelen, der fremhæver det som deres vigtigste kilde til nyheder. Radio og papiravis er bliver kun betragtet som vigtige kilder til nyheder af et ganske lille antal, men det er også tilfældet med befolkningen som helhed (kun gruppen 55+ skiller sig for alvor ud mht. avislæsning).

Spørgsmål: "Du nævnte, at du har brugt disse nyhedskilder i den seneste uge, hvilken ville du sige er din VIGTIGSTE kilde til nyheder?"

Nu er "internettet" jo ikke en kilde til nyheder i sig selv, ligesom papir og elektromagnetiske bølger ikke er det. Vi spørger derfor i undersøgelsen hvordan folk finder nyheder på nettet. Her står de etablerede nyhedsmediers hjemmesider særdeles stærkt i Danmark. Både blandt de unge og i befolkningen som helhed er nyhedshjemmesider som ekstrabladet.dk og dr.dk klart mere udbredte veje til nyheder på nettet end søgemaskiner som Google og sociale medier som Facebook. Sociale medier er en signifikant mere udbredt måde at finde nyheder på for de unge end for befolkningen som helhed, men det er stadig kun et mindretal på omkring en fjerdedel, der fremhæver de sociale medier. Det er særligt Facebook som er en af de måder, de unge

	Alle voksne (18+)	18-24-årige
Nyhedshjemmesider (ekstrabladet.dk, dr.dk, etc)	46%	45%
Søgemaskiner (Google etc)	15%	15%
Sociale medier (Facebook, Twitter, etc)	16%	27%
Nyhedsaggregator (ni.dk, Flipboard, etc)	7%	7%

regelmæssigt finder nyheder på nettet på. Der er flere unge, der fremhæver papiravis som deres vigtigste kilde til nyheder, end unge, der fremhæver Twitter som en vej til nyheder.

Forestillingen om, at de unge lever i et nyhedsunivers, der primært er drevet af det indhold, de deler med deres venner på sociale medier, er altså misvisende. Sociale medier er selvsagt særdeles vigtige socialt og i underholdningsøjemed, og hjælper også med at drive trafik til nyhedshjemmesider, skabe opmærksomhed omkring individuelle historier osv. Men ligesom resten af befolkningen går også de unge i høj grad direkte til de etablerede nyhedsmedier, når de vil finde nyheder på nettet.

Spørgsmål: "Hvis du tænker på hvordan, du har fået nyheder online (via computer, mobil eller anden enhed) i den SENESTE UGE, hvordan blev du så først opmærksom på nyhedshistorierne? (Vælg venligst alle gældende svar)". (Flere kategorier med lav svarprocent udeladt fra tabellen.)

Howdan bruger de unge så de mange muligheder for at dele, kommentere på, og skabe indhold, som de digitale medier tilbyder? For de, der har forhåbninger om, at nye digitale medier i sig selv peger mod en langt mere engageret form for nyhedsmediebrug, er tallene nedslående. Når man ser nærmere på, hvor tit de 18-24-årige deler, kommenterer og skaber nyhedsindhold er den primære

forskel mellem dem og resten af befolkningen, at de ikke er så glade for 1990ernes udgave af de sociale medier—email. Når det kommer til at dele og kommentere nyheder via såkaldte "web 2.0" redskaber som sociale medier, adskiller deres adfærd sig ikke nævneværdigt fra resten af befolkningen. Den uden sammenligning mest udbredte måde at diskutere dagens nyhedshistorier på er, for de unge som for resten af befolkningen, at tale med venner og kollegaer ansigt-til-ansigt.

Spørgsmål: "Hvilke, om nogen, af følgende måder at dele eller deltage i nyhederne på bruger du i løbet af en gennemsnitlig uge? (Vælg alle gældende svar)".

Overordnet er de unges nyhedsmediebrug altså ikke nær så forskelligt fra resten af befolkningens, som man skulle tro. Det skyldtes, at langt de fleste danskere i meget høj grad har taget de digitale medier til sig. Gruppen over 55 skiller sig på de fleste parametre mere ud fra resten af befolkningen, end de unge gør. De unges mediebrug er mere digitalt, mere mobilt, mere socialt, og mere afhængigt af søgemaskiner end de ældre. Men danske unge er i deres nyhedsmediebrug endnu ikke nær så orienteret mod de rent digitale tjenester som sociale medier, søgemaskiner og nyhedsaggregatorer, som man kunne tro, og deres digitale nyhedsmediebrug er—som befolkningens som helhed—hovedsageligt ganske tilbagelænet. De er nyhedsforbrugere mere, end de er engagerede medskabere af nyheder. Og det er i meget

Referencer og forslag til yderligere læsning (alle gratis tilgængelige på nettet)

Nic Newman og David Levy (red.). 2014. Reuters Institute Digital News Report. Reuters Institute for the Study of Journalism, University of Oxford.

Nikos Diakopoulos. 2014. Algorithmic Accountability Reporting: On the Investigation of Black Boxes. New York: Tow Center for Digital Journalism, Columbia Journalism School.

Rasmus Kleis Nielsen og Kim Schrøder. 2013. Danskernes brug af nyhedsmedier 2013. Center for Magt, Medier, og Kommunikation, Roskilde Universitet.

	Alle voksne (18+)	18-24-årige
Delt en nyhedshistorie via sociale medier	17%	17%
Delt en nyhedshistorie via email	7%	2%
Kommenteret på en historie via sociale medier som Facebook eller Twitter	14%	13%
Kommenteret på en historie via en nyhedshjemmeside	5%	6%
Skrevet en blogpost om en nyhed eller et politisk emne	1%	1%
Talt online med venner og kolleger om en nyhedshistorie (fx via e-mail, sociale medier eller instant messenger)	8%	11%
Talt med venner og kolleger om en nyhedshistorie (ansigt til ansigt)	51%	49%

høj grad orienteret mod indhold, der er produceret af de etablerede danske nyhedsmedier—også i tilfælde hvor de finder vej til indholdet via sociale medier og tablets.

Hvad skal de vide for at forstå den information, de får, hvor den kommer fra, og hvorfor de får netop den information, som de får? Hvilke mediekompetencer skal de have for at begå sig i dag?

For det første er det stadig absolut centralt for borgernes mulighed for at forstå mediebilledet, at de har en basal indsigt i, hvordan nyhedsjournalistikken fungerer, at de kender til de journalistiske nyhedskriterier, konkurrencen medierne i mellem, og journalisterens samspil med egen-interesserede og stadig mere professionelle og ressourcestærke kilder blandt politikerne, myndighederne, de store interesseorganisationer og virksomheder.

For det andet er det stadig vigtigere, at de forstår de distributionsformer, forretningsmodeller, og måder at udvælge indhold på, som karakteriserer de stadig vigtigere digitale platforme. De unge er mere fortrolige med brugerinterfacet på de digitale medier end mange andre—en engelsk undersøgelse refereret af danske medier gav anledning til overskrifter om, at "6-årige forstår digital teknologi bedre end voksne" (DR, 13. august 2014). Men det at være hurtig på fingrene på den nyeste smartphone eller med på noderne, når det kom-

mer til WhatsApp er ikke det samme som at forstå, hvorfor man får netop den information, man får, når man hiver sin foretrukne digitale dinget op af lommen, hvad der sker med ens data, og hvem der tjener penge på det hele. Undersøgelse efter undersøgelse har verden over afmonteret forestillingen om, at unge "naturligt" har en særlig dyb indsigt i, hvordan de digitale medier faktisk fungerer som indholdsfiltere og som forretning.

For at forstå nutidens og særligt fremtidens mediebillede skal kommende generationer altså forstå både nyhedsmedierne, og hvordan algoritmerne bag Google udvælger søgeresultater bl.a. på baggrund af den individuelle brugers historik (inklusive data fra fx deres email hvis de bruger Gmail), hvordan Facebooks algoritme på baggrund af regelmæssig interaktion prioriterer de tusindvis af statusopdateringer, der kunne optræde i deres feed, hvordan YouTube regner sig frem til de anbefalede videoer og hvorfor. De skal vide hvor meget data, de deler, når de bruger gratis digitale services.

Et godt udgangspunkt for den diskussion er at bede en flok unge søge efter den samme nyhedshistorie på nettet, se hvad de finder, og så diskutere, hvorfor de får forskellige resultater, hvem der annoncerer omkring resultaterne, og hvorfor det netop er de reklamer, der dukker op.

LEVENDE BILLEDER

nu med *endnu* flere

LEVENDE BILLEDER

Grundbog til mediefag, der dækker fagets kerne stof

Levende billeder iBog® gør mediefaget levende. Denne interaktive og multimediale grundbog dækker fagets kerne stof og har bl.a. arbejdsopgaver, quizzer og eksempler fra filmens verden.

Opdateret sommeren 2014

Udgivelsen indeholder nye video-seancer, hvor eleven præsenteres for emner som eksempelvis "Suspense" og "tv-underholdning".

Anders Dahl, Erik Erstrup, Rie Gravesen, Martin Houliind, Anders Lysne, Mimi Olsen, Jan Oxholm, Henrik Rytter og Hans Oluf Schou

45 videoklip | 130 illustrationer | 40 interaktive opgaver | 20 arbejdsopgaver | 500 ordforklaringer | 290 sider | eBog

Levende billeder fås også som trykt bog

iBog®

Scan koden, og få gratis adgang i 2 dage,

eller gå ind på lb.systeme.dk

lb.systeme.dk

Se priser og licenser på shop.systeme.dk

Læs systeme.dk | Ring 70 12 11 00 | Skriv systeme@systeme.dk | Deltag lab.systeme.dk

systeme ▶
bedre læring

FOLKESKOLEN SATSER PÅ NYE MEDIER

Til næste år træder folkeskolens Forenklede Fælles Mål i kraft og dermed også ændringerne for de to valgfag filmkundskab og medier. Er der grund til glæde eller bekymring? Det er endnu usikkert at spå om. Det er derimod sandsynligt, at der om få år vil sidde elever i vores mediefagsklasser med flere års erfaring med film og nye medier fra folkeskolen. Hvordan forbereder vi os til det?

Iben Engberg har interviewet læringskonsulent Søren Bechmann fra Undervisningsministeriet, en af hovedkræfterne bag folkeskolens nye valgfag medier

Det er ikke noget nyt, at folkeskolen tilbyder elever undervisning i film. Filmkundskab har været et valgfag i folkeskolen siden 1975. Det nye er, at eleverne kan vælge mellem to valgfag, som begge omhandler levende billeder. Det ene fag er filmkundskab, som trods de Forenklede Fælles Mål ikke har ændret sig det store. Filmkundskab minder på mange områder, i sin opbygning, om mediefag i gymnasiet. Det andet fag er medier, som går lige i kødet på den medievirkelighed, mange børn og unge færdes i til dagligt. Faget medier erstatter det gamle valgfag med samme navn samt valgfaget fotolære. Signalet er klart. Det er de nye medier, der satses på.

MEGET MERE END LEVENDE BILLEDER

DSøren Bechmann har det sidste halve år været formand for den arbejdsgruppe, som har bestemt indhold og ordlyd af de Forenklede Fælles Mål for både filmkundskab og medier. En arbejdsgruppe som er sammensat af folk fra IT- og filmverdenen, samt repræsentanter fra universitetet og folkeskolen.

Ifølge Søren Bechmann er visionen for faget medier "at gøre det tidssvarende og vedkommende for eleverne". Det er også det indtryk man får, når man læser fagets bekendtgørelse, som netop er blevet offentliggjort. Her står at eleverne bl.a. skal "udvikle kompetencer til at kunne producere og analysere sociale og personlige medieudtryk, herunder digitale billeder". Her rammer vi en af de væsentligste forskelle på medier og mediefag.

Medier har ligesom sin storesøster i gymnasiet og HF en praktisk og en teoretisk dimension. Der hvor folkeskolens nye lillesøster skiller sig ud, er ved at gabe over andet og meget mere end levende billeder. Valgfaget medier har både trykte medier, lyd, stillbilleder, levende billeder og multimodale udtryk som genstandsfelt. Særligt det sidste felt griber langt ind i den medievirkelighed,

som mange folkeskole- og gymnasieelever lever i. Multimodale udtryk er en fællesbetegnelse for medieudtryk, som er sat sammen af flere forskellige udtryksformer. Det ser vi eksempelvis i computerspil, hvor både levende billeder, tekst, og lyd indgår. Et andet og måske mere aktuelt eksempel er de sociale medier. Her anvendes i flæng både stillbilleder, film, lyd og links som identitetsskabende udtryksformer.

GENERALIST ELLER EKSPERT?

Bliver det ikke et lidt overfladisk kendskab til medier eleverne kommer til at få gennem undervisningen med så høj en spredning i stoffet? Tænke jeg ved første gennemlæsning. Det mener Søren Bechmann ikke. Som han selv udtrykker det; "Jeg ser i denne sammenhæng bredden i de erhvervede kompetencer som den væsentligste faktor." Medier er et fag som mere går på tværs end i dybden og det er styrken.

ELEVER SKABER ET PERSONLIGT UDTRYK

Når vi kommer til den praktiske del af faget er der mere plads til fordybelse. Den praktiske del er omdrejningspunktet for den teoretiske del. Det vil sige, at det er elevernes egenproduktion, som er udgangspunktet i undervisningen og det stof der undervises i. En del af forklaringen på det skal, ifølge Søren Bechmann, findes i det faktum, at faget medier hører til i den praktiske/musiske fagblok. Disse fag er "ganske enkelt mere rettet mod praksis og produktion end de er boglige i traditionel forstand." Man kan imidlertid også argumentere for, at så længe det er elevernes produktion, der definerer teorien, så sikrer man også at teorien forbliver tidssvarende – i hvert fald som udgangspunkt.

HVAD VI MÅ OG IKKE MÅ PÅ NETTET

Som noget helt nyt skal eleverne også undervises i medieadfærd. Med medieadfærd menes, at eleverne skal have kendskab til juraen omkring brug

og publicering af egne og andres produktioner. Eleverne skal simpelthen vide, hvad de må og ikke må dele med andre. Dette er uden tvivl nødvendigt, hvis det fremover bliver folkeskolens opgave at understøtte og udvikle elevernes adfærd på nettet.

ER FOLKESKOLES LÆRERE PARATE?

Søren Bechmann er udmærket klar over, at læreplanen er udfordrende for den enkelte lærer. Som han selv påpeger: "Forudsætningerne for at undervise i faget medier er uden

tvivl forskellige. Faget eksisterer ikke som et selvstændigt fag i læreruddannelsen." Det er med andre ord op til den enkelte lærer kompetencer, om faget kan gennemføres eller ej. Søren Bechmann og resten af folkene bag det nye fag håber selvfølgelig, at mange af landets skoler vil vælge at oprette faget. Det er nemlig skolerne og kommunerne selv, som bestemmer om valgfag som f.eks. medier skal oprettes. Ifølge Søren Bechmann vil der i fremtiden blive en øget efterspørgsel på undervisning i medier. "IT og medier skal simpelthen indgå i alle fag. Dermed bliver me-

diehåndtering at betragte som en form for kulturteknik, som vi alle er afhængige af som borgere," konkluderer Søren Bechmann. Så hvis landets folkeskoler og læreruddannelser ikke allerede er klar til at opruste på det mediefaglige område, så er der noget, som tyder på, at de skal til at komme i gang.

HAR VI SOVET I TIMEN?

Selvom det ikke bliver alle landets folkeskoler, der i første omgang kommer til at udbyde faget medier, er tendensen i de Forenklede Fælles Mål ikke til at tage fejl af. Landets

unge mennesker skal i fremtiden bevidstgøres om deres virtuelle adfærd, og deres evne til at kommunikere personligt og korrekt skal skærpes. Genrebegreberne er i opløsning og kommunikationsformer blandes. Det oplevede jeg på egen krop, da jeg sidste år, selvtilfreds, kunne præsentere et veltilrettelagt forløb om musikvideoer. Forløbet skulle skydes i gang med en næranalyse af elevernes egne yndlingsmusikvideoer. Hvortil en af mine søde elever påpegede ”Der er jo ingen af os som ser musikvideoer længere.” Musik er noget man hører til en billedside, hvortil man selv skaber og definerer på de sociale medier. Musik er åbenbart ikke noget man ser sammen med en færdigproduceret video. Forløbet om musikvideoer var ikke tidssvarende og genkendeligt for eleverne, som jeg ellers havde troet. Det var bagudskuende og næsten eksotisk for dem.

Når de første børn af valgfaget medier ankommer til vores skoler, er det vigtigt, at vi står parate til at tager over. Det gør vi ikke som det ser ud i dag. Ikke hvis man skal tro på overskrifterne af de forløb, vi deler med hinanden på Facebook. Det er i langt de fleste tilfælde meget traditionelle genreforløb om gyserfilm og gangsterfilm eller auteur-forløb om eksempelvis Tarantino. Det er alle skønne forløb, som er båret af vores kærlighed til filmmediet, men de har ikke meget at

gøre med den medievirkelighed, som vores elever er en del af.

Måske er tiden kommet til, at vi indtænker computerspil og sociale medier i mediefaget for alvor. Selvom mange af os ikke betragter sociale medier og computerspil som rigtige levende billeder, så er de både rigtige og nærværende for mange af vores elever. Det er vi nødt til at forholde os til.

FAKTABOX

Eleverne på 7.-9. klasstrin skal vælge mindst ét valgfag. Der skal tilbydes eleverne valgfag i et omfang svarende til mindst 120 undervisningstimer årligt.

Valgfag, der ikke indgår i prøverækken, og som eleven undervises i på 9. klasstrin, skal indgå i elevens projektopgave.

Valgfag udbydes som 1-årige forløb, bortset fra håndværk og design samt madkundskab, der udbydes som 2-årige forløb, samt tysk og fransk, der udbydes som 3-årige forløb. Kommunen kan vælge at udbyde de valgfag, der udbydes som 1- eller 2-årige forløb, som forløb på op til 3 år.

Det vejledende timetal for 1-årige valgfag, herunder medier og filmkundskab er 60 timer.

MEDIEFAG OG INNOVATION

RAPPORT OM ET UDVIKLINGSFORLØB

Mette Wolfhagen, Mimi Olsen
og Hans Oluf Schou

H Innovation har politikernes bevågenhed. Alle skoler og alle fag skal tænke innovation, og det har vi selvfølgelig også gjort med mediefag.

LVM satte i løbet af vinteren alle fagkonsulenter i gang med at tænke fag og innovation. AT var startet, men nu skulle alle fag med på vognen, selv om nogle fag syntes at opgaven var vanskelig. Men, som det allerede er skrevet mange gange, så indeholder selve grundkonceptet i mediefaget et innovativt aspekt. Vores opgave har derfor været dobbelt. Vi skulle ikke opfinde innovation i faget, vi skulle videreudvikle og forsøge at tænke utraditionelt – og ikke mindst skulle vi tænke konkret. Det skulle nemlig udmøntes i konkrete, anvendelige forløb.

Det I kan læse her er vores overvejelser og forslag, nogenlunde som de fremstod i foråret 2014. Vi udarbejdede 3 konkrete forslag til innovative forløb. Det ene er med her – sammen med vores indgangsbøn. De 2 andre forløb kan I læse i den endelige rapport, som ligger på EMU'en.

Det ville være fantastisk, hvis vores oplæg resulterede i en debat og gerne i flere forslag til, hvordan innovation konkret kan se ud i mediefag – gerne på begge niveauer.

RAPPORTEN / INDLEDNING

EDen største udfordring ved at arbejde med spørgsmålet om innovation i forhold til mediefag har været at overskride eller udvide selve grundkonceptet i faget. Grundkonceptet i faget er nemlig, at faget bygger på en samtænkning af teori og praksis. Teori og praksis er ikke adskilt i den daglige undervisning. Eleverne går direkte fra analyse af professionelle medieproduktioner til selv at udvikle, optage, redigere og formidle medieproduktioner.

Samme koncept ligger til grund for arbejdet med de nye grundskolefag 'filmkundskab og 'medier'. Også her er udgangspunktet at begge fag vil komme til at arbejde innovativt, at der altid vil være en innovativ proces og en vis grad af entreprenørskab eller anvendelsesorientering i arbejdet med fagene. De 2 ny valgfag i grundskolen er bygget op efter samme model som mediefaget i gymnasiet – og har altså samme opfattelse af innovation som et didaktisk element i fagene.

Undervisningen i mediefag er bygget op, så eleverne starter med enkle øvelser med forskellige benspænd. Øvelser som dels skal gøre dem fortrolige med fagets krav til det tekniske udstyr (kamera og redigeringscomputere- og programmer) og dels skal opøve evnen til at agere stramt og kreativt inden for på forhånd givne rammer. De samme didaktiske principper danner baggrund for de teoretiske øvelser i analyse af professionelle medieproduktioner.

“For at undgå den indholdstomhed, der ligger iboende i innovationsbegrebet, må begrebet tæmmes gennem at sættes under restriktion af andre begreber. I den gymnasiale kontekst kan det være begreber som almen dannelse, kritisk sans, tradition, tryghed, omsorg, bærekraft og faglighed, der kan sætte et eget indhold igennem, i forhold til hvilket innovationen kan blive et middel frem for et mål i sig selv”

**Michael Paulsen i antologien
Innovation og læring**

Disse indledende øvelser med benspænd og krav til teori og analyse træner elevernes evne til at arbejde kreativt og innovativt fra starten. Der bliver efterhånden i forløbet bygget mere på disse øvelser, så eleverne mere selvstændigt kan udvikle ideer til forskellige medieproduktioner, men ofte inden for visse genrebegrænsninger afhængigt af hvilket niveau, de befinder sig på (C- eller B-niveau).

Et centralt element i mediefag er formidlingen. Eleverne skal fra starten af et forløb tænke i målgrupper og formidling. De skal definere, hvem de henvender sig til allerede i præproduktionsfasen, altså i forbindelse med ide-udviklingen. Det kan i en tidlig fase være en meget bredt defineret målgruppe, men det vigtige er, at eleverne har det med i deres overvejelser. Eleverne skal tænke på, hvem der kan have glæde af at se deres produktion, hvem kan den gavne - eller måske endda hvem der kan bruge den til noget. Det kan være til en diskussion af mobning eller det kan være noget med kønsroller - eller det kan i en del tilfælde være defineret som en samarbejdspartner uden for skolen. Altså en egentlig anvendelsesorientering.

Det didaktiske udgangspunkt for mediefag ligner på mange måder den didaktiske tilgang, der ligger i KIE-modellen. Det starter med en skabende proces, hvor eleverne skal skabe nye udtryk og nye ideer. Derefter skal ideerne konkretiseres, underbygges og videreudvikles. Ideer skal tilskrives en værdi, en værdi for andre, og til sidst skal der udvises 'foretagsomhed', hvor innovationerne skal føres ud i livet. Det betyder i en mediefaglig sammenhæng, at medieproduktionerne skal vises for andre, de skal formidles, hvilket de altid bliver.

For at vende tilbage til udgangspunktet, så er udfordringen omkring mediefag og innovation spørgsmålet om, hvordan vi gør et innovativt fag mere innovativt.

Og selv om der i faget er en sammenhæng mellem praksis og teori, så har det også været en udfordring at lave teoretisk-analytiske forløb, der styrker elevernes innovative kompetencer. Her

er udfordringen, at de skal have værdi for andre. Den viden, der akkumuleres skal kunne formidles til andre. Formidlingsaspektet bliver også her helt centralt.

Desuden skal det etiske aspekt tænkes ind i forhold til formidlingen og værdien for andre. Det ligger i innovationstanken, at 'produktet' skal kunne forbedre verden. Det er et voldsomt krav i en gymnasial kontekst, men det kan være en god øvelse at træne eleverne i at overveje, hvad deres medieproduktion gør ved de mennesker, der skal se den/bruge den. Det træner ansvarlighed og omverdensforståelse.

Der kan i princippet inddrages eksterne partnere i alle forløb med mediefag og innovation, men det ville ikke være hensigtsmæssigt. Dels vil det af praktiske årsager være umuligt og uoverkommeligt, og dels vil det ødelægge de didaktiske hensigter i faget.

Som afslutning på denne indledning kunne vi igen citere Michael Paulsen fra bogen Innovation og læring, hvor han på side 40 skriver at sigtet med den faglige innovationsforståelse ikke er at eleverne skal blive bedre til at agere på et globalt marked, 'derimod er sigtet at studieforbere eleverne til at kunne arbejde dynamiske med fag, hvor fagene ikke opfattes som faste og givne størrelser, men som vidensområder, der er i forandring, og hvor der er fronter i fagene og mellem fagene, hvor man ikke i dag har fuldstændig sikker viden, sikre svar eller sikre metoder'

MEDIEFAG OG INNOVATION

EKSEMPEL PÅ UNDERVISNINGSFORLØB: Formidling af mediefaglige begreber – med levende billeder!

Mette Wolfhagen, Mimi Olsen
og Hans Oluf Schou

I dette forløb er den teoretiske og den praktiske dimension i mediefag tænkt sammen. Du (henvendt til eleven) får kendskab til de mediefaglige begreber og lærer at omsætte din viden om begreberne til en særlig målgruppe – og i levende billeder, f.eks. de nye 1.g'ere, der skal til at have mediefag. Formidlingen skal oven i købet foregå på en særlig måde, du skal nemlig ikke bare fortælle om din viden – du lærer at iscenesætte og vise den på en nytænkende måde! Filmen skal vises til jeres målgruppe – og responsen evt. indarbejdes i en forbedret produktion.

Denne form for innovation er inspireret af en video, der er produceret af to mediefagslærere, Søren Bastholm og Morten Søding Sørensen fra Viby Gymnasium. De fortæller på 2 minutter og 53 sekunder om et helt centralt begreb i mediefag: Berettermodellen. Se dramaturgispottet her:

<http://vimeo.com/search/page:5/sort:relevant/format:thumbnail?q=viby+gymnasium>

Men de gør mere end det! De fortæller om berettermodellen ved selv at bruge en berettermodel til at strukturere deres lille fortælling. På den måde får de faktisk vist og brugt begrebet på to måder og på samme tid.

Forløbet kan bruges som afslutning og/eller evaluering efter introduktionsforløbet til de filmiske begreber, og samtidig bygger det bro til den praktiske dimension i mediefag, fordi det udgør pilotproduktionen.

Efter at introduktionsforløbet på c-niveau er overstået, deles klassen ind i 6 projektgrupper. Hver gruppe skal have sit eget emne, som evt. kan fordeles ved lodtrækning. Forslag til emner er:

- Aktantmodellen
- Dramaturgiske modeller
- Orkestrering
- Lyd
- Klipping
- Kamerabevægelser
- Billedbeskæring og perspektiv
- Fremdriftselementer
- Lys

Bliv klogere på jeres begreber!

I grupperne skal I sætte jer ind i jeres emne – ved repetition eller ved at I indhenter yderligere viden. I skal både vide noget om begreber/underbegreber, men også kende til effekten, hvad kan begrebet/begreberne bruges til??

Tænk på målgruppen!

I skal vælge en målgruppe, og optimalt set skal der træffes en aftale på forhånd om, at målgruppen/aftagerne skal se – og bruge! – jeres film når den er færdig. Det er nemlig vigtigt, at I er meget opmærksomme på at formidle præcist til lige den målgruppe, men også at I får feedback fra målgruppen på jeres film. Målgruppen kan f.eks. være:

- En 7. klasse fra en folkeskole i nærheden
- Brobyggere i mediefag
- 9. klasse elever fra en efterskole

► En ny Ig-klasse, der skal have mediefag
Start med at sætte jer ind i, hvem jeres målgruppe er. I må hverken undervurdere dem eller overvurdere dem. Tænk f.eks. på målgruppens viden, sprog, interesser, filmpræferencer. Lav i gruppen en enkel kommunikationsmodel (afsender →meddelelse→modtager) og skriv 10 linjers prosa om, hvad jeres produktions formål er (hvorfor skal den laves), hvem den henvender sig til (hvem gavner den), og hvilken rolle I selv har i forhold til produktionen og formidlingsprocessen.

Formidl om et begreb - med et begreb

Alt efter hvad jeres emne er, skal I nu arbejde med at finde en vinkel og historie, som kan illustrere og klargøre begrebet/begreberne for målgruppen. Det er vigtigt, at I ikke bare fortæller med ord, hvad begreberne og deres effekt er, men at I får vist det med billedet. Det gode, gamle råd om Show it, don't tell it gælder mere end nogensinde her! Det er vigtigt at det bliver en kort produktion,

og at den bliver fortalt som en historie. Det skal altså ikke være en instruktionsfilm. Målet er at I skal lære jeres målgruppe, hvad begrebet går ud på gennem filmfortællingen.
Optag og rediger filmen.

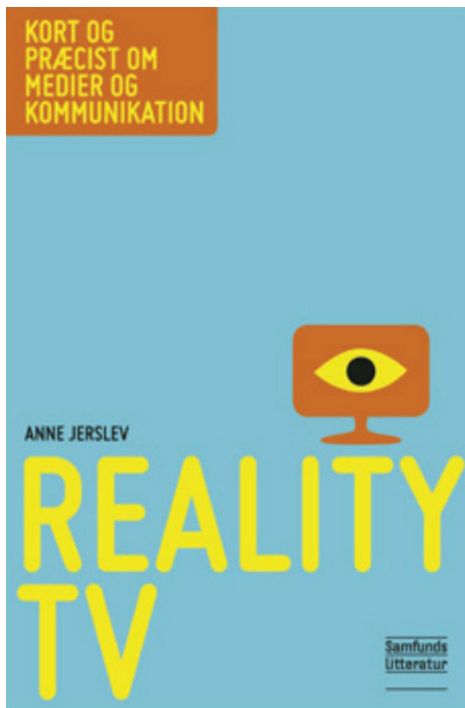
Formidling til målgruppen

Jeres film skal nu vises, og I skal undersøge hvordan filmen fungerer i forhold til målgruppen. Det kan gøres på flere måder, f.eks. ved at lave et spørgeskema, tale med modtagerne i plenum eller i mindre grupper. Tag udgangspunkt i jeres prosaskrivning (se ovenfor), når I skal tilrettelægge, hvad I skal tage med modtagerne om.

Hvis der er tid og mulighed for det kan I tænke på og overveje om nogle af kritikpunkterne kan indarbejdes i filmen og gøre den bedre.

Evaluer individuelt og på skrift hvordan samarbejdet i projektgruppen har været og reflekter over arbejdsprocessen.

er altså ikke længere nok bare at se deltagerne prutte, lave mad og børste tænder, næh vi skal, for at bruge den lille Gumbas' mantra fra Rytteriet "helt ind i sindet". I dette genreafsnit behandles også makeover-tv, som er en gren af reality-genren, der ligeledes må siges at være i fremgang. Mange af de større kanaler har et eller flere af denne type reality-programmer, hvor man kan bruge dannelsesrejsen som overordnet analogi. Et program som X-factor, der blandt andre inddrages som et eksempel på denne undergenre, handler i bund og grund om at starte med at være "nobody" til (forhåbentlig) at ende med at være "somebody". Transformationen sker via den intervention, som DR, dommerpanelet og diverse hjælpere udøver i forløbet, der jo gerne skulle ende med, at vinderen efterfølgende kan forvalte sit talent selv. Public service i sin yderste konsekvens? Ja, det mener nogle teoretikere, mens andre anskuer denne type programmer som den rene manipulation, der opøver deltagerne i at kunne iscenesætte sig selv bedst muligt i en konkurrencepræget og kapitalistisk verden og i forlængelse af dette blive

den optimale konsument. Det er interessante betragtninger, idet genren i dette perspektiv går hen og har en (skjult) politisk agenda, og dermed er Reality-tv også en bog, som helt oplagt kan inddrages i både samfundsfag og psykologi.

Reality-tv indeholder desuden et historisk indblik i reality-genrens ophav i form af de to reality-serier *An American Family* (1973) og *The Family* (1974). Ønsket om at komme tæt på andre folks privatliv er dermed ikke noget nyt, det nye er, at grænserne for, hvad vi opfatter som privat og offentligt har rykket sig yderligere – helt ind i dobbeltsengen. Reality-tv er dermed også et fænomen, som afspejler den tid vi lever i. I senmoderniteten er sociologiske begreber som "front region" og "backstage" blevet er skiftet ud med "forefront" og "deep back", fordi jo mere vi flytter grænserne, jo mere offentlig bliver intimsfæren "backstage" og resultatet bliver dermed "deep back", der måske, hvis udviklingen fortsætter, bliver (eller måske allerede er) "the new black". De elektroniske medier giver individet stadigt flere muligheder for at promovere sig selv og performe. Det moderne subjekt bliver dermed ikke kun en foranderlig størrelse, men også en entitet, der er afhængig af at blive set på. Så hvis man udelukkende eksisterer, når man er 'på', ja, så er det ikke så mærkeligt, at det ikke at være online kan sammenlignes med en flatline på et hjertekardiogram.

Reality-tv indeholder desuden receptionsanalyser, og Anne Jerslev giver også et indblik i selve celebrityfænomenet, hvor Amalie Szigethy inddrages som eksempel. Bogen har dermed mange indfaldsvinkler i behandlingen af reality-tv både som genre og kulturelt fænomen. Reality-tv er derfor også, som før skrevet, brugbar i andre fag end mediefag, og eksemplerne vil ydermere være velkendte for eleverne. Bogen er endvidere oplagt til SRP, hvis elevernes fokus er det senmoderne menneskes ønske om at være 'på' og se på, at andre er det.

ERINDRINGER OM EN EKSAMEN, SOM SKULLE HAVE VÆRET EN FØDSELDAGSTALE, DER ALDRIG BLEV HOLDT ...

OLE ØSTERGAARD

For nogle år siden blev jeg sendt ud som censor i mediefag. Endda helt til Århus, hvor det syder og bobler i filmmiljøet også på gymnasierne og hf-kurserne. Glad gik jeg og ventede på postbuddet med videobåndene med eksamenscitater og "film", ja, de var jo på vhs-videobånd redigeret på AV-Thorkilds Casablanca-redigeringsmaskiner.

VHS-BÅNDENE

Da jeg ikke modtog en kuvert rettidigt – de 5 arbejdsdage – fik jeg i stedet en mail fra censor om, at han var presset arbejdsmæssigt, men kuverten skulle nok komme – om vhs-kopieringen virkede, og Gud ville. Og det skete så et par dage senere.

Stor var min overraskelse, da der var 29 forskellige – forskellige – eksamensspørgsmål til et hold på 25-elever på C-niveau, og en 7-8 elevfilm, hvor eksaminator spillede med i et par stykker af dem. Der var danske gysercitater i spandevig og så noget dansk tv-dokumentar. Danmark i centrum på et gymnasium i et multikulturelt kvarter. Fint nok – så var der da lagt op til debat.

EKSAMEN

Vi var klar i kælderen på gymnasiet og i et frastødende lokale stod et monster-tv tilkoblet en vhs-maskine. Rammen var sat for gyserfilm. Alt i skønneste orden. Første elev trak, og jeg fulgte med ind i forberedelseslokalet for nu at se, om det hele virkede. Det gjorde det sådan set – bort set fra, at jeg lige nåede at opfange, at citatet, som eleven

havde trukket, havde jeg ikke set. Nå. Det kunne jo være en fejl, og det gik vel nok.

Mens eleven forberedte sig, sagde eksaminator, at han havde et par spørgsmål mere, så vi nu var oppe på 33. Vi var så også oppe på 37 numre, og da elev nr. 2 trak "35", var vi lidt på Herrens mark, for listen med eksamenscitaterne gik kun til 33. Det klarede vi, men blev enige om, at det nok var bedst med en liste med de nye numre. Den 3. elev trak så, og vi håbede det bedste. Sedlen var blank – det kan jo ske, så eleven fik et nyt forsøg og trak nr. 17. Det kunne vi klare. Vi var i gang.

Lige indtil eksaminators mobiltelefon ringede, men det lod eleven sig ikke anfægte af. Han var oven i købet så sød bagefter at hente kaffen, der dog viste sig at være koldt vand i en termokande. Også det blev klaret i næste forsøg, men det kunne jo se ud som om, at der var gået mandag i det hele.

Det var faktisk et udmærket C-niveau-hold, vi havde på banen i et udpræget etnisk kvarter. De

fleste grupper var enten hvide eller sorte, men der var også blandede. Flere dokumentarfilm tog udgangspunkt i denne virkelighed, og læreren var især begejstret for en af dem, husker jeg – og med rette. Han var også ret begejstret for film, han selv spillede med i – ikke altid med rette synes jeg. Siden har han i øvrigt haft en statistrolle i en Malmros-film – og var tæt på at komme til at spille flyttemand, men han er desværre klippet skaldet, og det var man ikke i 70'erne med mindre man havde kræft, og så kunne man jo ikke være flyttemand.

Holdet havde altså lært noget – god, solid viden om gyserfilmen og den danske tv-dokumentar.

Frokosten nærmede sig, og det var mandag. Platten var virkelig plæt – og fra fredagen før. Det hidsede læreren op, og rektor fik en skideballe. Det måtte kunne gøres bedre, og det hjalp også. En lille sejr til eksaminator.

I alt 3 dage sad vi der i kælderen på Viby Gymnasium og HF og havde det faktisk ganske fornøjeligt. Undtagen, da en af

eleverne brød grædende sammen ved eksaminationens start. Hvad gør vi nu, lille du? Eksaminator klarede det forbilligligt. Langsomt blev pigen bragt i eksaminations-mode, og vi kom igennem med et godt resultat.

HJEMTUR

Da jeg kørte hjem fra Århus, tænke jeg, at det havde været en absolut hyggelig oplevelse ind i mellem endda med filmfaglige samtaler på højt intellektuelt niveau. Senere blev jeg inviteret til eksaminators 60-års fødselsdag, hvor denne oplevelse skulle have været fortalt, men modet svigtede, fordi de andre taler var så velforberedte, og jeg havde ikke lige lyst til improvisation i det forum. Det har jeg fortrudt, for alle de andre talere talte om en fantastisk far, en inspirerende kollega, en skattet medarbejder, en god kammerat og mere i samme dur. Det er han jo også, men ind i mellem også lidt distræt og altid parat til at løse udfordringerne – også de selvskabte – med godt humør.

Hans Oluf – du har fortjent alt, hvad man skrev om dig i sidste nummer af CUT.

BESTYRELSENS BORD

HENNING BØTNER HANSEN

NYE TIDER OG NY FAGKONSULENT

Med det nye skoleårs start vender vi tilbage til en travl skolehverdag. Men samtidig indvarsles forhåbentlig også en tid, hvor vi tager hul på den nytænkning af faget, som vores afgående fagkonsulent Hans Oluf Schou for flere år siden gav udtryk for måtte være påkrævet. På trods af reformen er det vel ikke helt forkert at mene, at vores fags genstandsfelt stort set stadig er identisk med indholdet af faget Film og TV, som blev optaget i gymnasiets fagrække i midt 80'erne.

Denne nytænkning, som efterspørges kommer formentlig til både at omfatte fagets indhold og dets didaktik. I foråret mødtes fagligt forum med repræsentanter fra bestyrelsen til den første og indledende drøftelse af, hvad denne nytænkning skulle orientere sig mod, og hvordan udviklingsarbejdet hermed kunne tilrettelægges og ikke mindst i hvilke fora.

På det kommende årskursus i oktober vil bestyrelsen og vores nye fagkonsulent Mimi Olsen orientere nærmere herom, ligesom der vil blive afsat tid til drøfte fagets fremtid sammen med de næsten 100 medlemmer, som har tilmeldt sig årskurset. På et møde med Mimi Olsen i sommerferien diskuterede Mimi og jeg, hvordan vi kunne opnå, at nytænk-

ningen blev sat mere synligt på dagsordenen. Mimi Olsen ønsker ligesom bestyrelsen, at vi får et mere levende og undersøgende fag. Et fag som er åbent overfor at flytte grænser, og at vi vidensdeler mere end, hvad vi har gjort hidtil. Parallelt hermed ønsker hun, at vi som fag får flere bøger udgivet og måske især dyrker det lille format (under 50 sider). Det er faktisk en meget tankevækkende iagttagelse, at der stort set intet bliver udgivet til brug for vores daglige undervisning.

Bestyrelsen glæder sig til samarbejdet og byder Mimi velkommen.

EKSAMEN

I sommerterminen var der to problematikker, som især fyldte udvekslingen på Facebook. Den ene debat kredsede om brugen af hjælpemidler inde ved eksamensbordet og fandt sin afklaring, mens den anden vedrørende fakta i undervisnings- og eksamensøjemed (c-niveau) ikke umiddelbart er så entydig.

På sit kommende møde (28.august) vil bestyrelsen og fagkonsulenten tage denne problematik op med henblik på en hurtig afklaring. Vi er nødt til at få skabt absolut klarhed, om hvad der er et krav og hvad det indebærer i forhold til undervisning i fakta allerede meget tidligt i det skoleår, som netop er startet. I det hele taget skal vi som forening stræbe efter at være mere hjælpsom og serviceminded især overfor nye kolleger i faget, fastansatte såvel som årsvikarer, som bestemt ikke føler sikker grund under fødderne som nystartet. Det kan ikke i skrivende stund udelukkes, at afklaringen med hensyn til graden af repræsentation af henholdsvis fakta og fiktion i uv-forløbene på c-niveau kræver en drøftelse i fagligt forum før, der kan meldes noget mere håndfast ud til medlemmerne.

Det var såre positivt at følge debatten på Facebook. Den var intens med mange indlæg, men det hele foregik i en sober og konstruktiv tone med mange gode og tankevækkende

bidrag, hvilket viste styrken ved det forum Facebook er blevet for vores medlemmer. Facebook gruppen er støt voksende og er et rigtig godt og meget dynamisk supplement til CUT, og har også været et incitament for at melde sig ind i foreningen. Strømmen af tilgående medlemmer fortsætter.... Herligt.

ÅRSKURSET

I år er temaet ungdomsfilm og ungdomsseri-er blevet den samlede overskrift for årskurset, som i skrivende stund er nået op på 97 tilmeldinger. Programmet kan snart meldes ud, og bestyrelsen glæder sig til at møde så mange af vores engagerede kolleger.

KONTINGENT

Det er et af de helt trælse punkter at komme ind på, men det er temmelig nødvendigt med at checke op på betalinger og ikke mindst restancer, som igen i år nåede op på et uacceptabelt niveau med 93 restanter. Det svarer til et beløb på kr. 37.200, som foreningen mangler i sin kasse, og det betyder, at vi kan få vanskeligheder med at afholde faste udgifter såsom bladdrift og møder. En øget tilgang af medlemmer skulle jo helst føre til, at foreningen kunne blive konsolideret. Så betal jeres kontingent og vær med til at reducere den tid vi bruger på at rykke for betalinger. Tidsmæssige ressourcer som vi hellere vil bruge på at gøre foreningen og vilkårene for faget bedre.

REGIONSARBEJDE I ØST

Siden årets begyndelse har regionsarbejdet i øst ligget helt stille efter, at den siddende gruppe af regionsrepræsentanter ikke ønskede at fortsætte. Vi er nu på jagt efter 4 medlemmer, som vil være behjælpelig med at arrangere regionale kurser, debatmøder etc. Lige nu har Kent Vedersø Gilberg sagt ja til at være en del af en ny gruppe. Så vi efterlyser indtrængende, at 3- 4 andre medlemmer melder sig. Mail til mig på hb@frhavn-gym.dk

Vi skulle helst have en gruppe i gang her i det tidlige efterår.

EKSAMEN 2014

FAGKONSULENTENS HJØRNE - AF MIMI OLSEN

Sommertid er eksamenstid - og nok den periode, der er mest travl ude på skolerne. I år bredte den hektiske aktivitet sig også til de sociale medier, for i eksamensperioden kastede mange af medlemmerne sig ud i en heftig debat på Medielærereforeningens Facebook-side. Der var over 40 indlæg, som handlede om hvordan eksamensspørgsmålene skal fordeles med hensyn til fakta/fiktion på c-niveau, og om, hvordan undervisningen på c-niveau forlods skal have behandlet hhv. fakta og fiktion i den teoretisk-analytiske del af faget. Et andet varmt emne på Facebook var om eleverne måtte have noter og papirer fra undervisningen med ind til selve eksamen. Det er selvsagt områder, der ikke bør være tvivl om. For at starte med det sidste: Bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser §15 stk. 1 siger "Under prøverne er anvendelse af hjælpemidler, herunder elektroniske, tilladt, jf. dog stk. 2, medmindre der i reglerne for den enkelte uddannelse er fastsat begrænsninger". I vores læreplaner er der ikke angivet særlige begrænsninger, så her er sagen klar: Eleverne må gerne medbringe noter og papirer fra undervisningen. Vi skal bestemt ikke anbefale det, af alle de gode grunde, som også har været nævnt i debatten på Facebook denne sommer, men vi kan altså ikke bede eleverne om at pakke papirerne væk.

Det andet brændende spørgsmål, om fordelingen af eksamensspørgsmålene mellem fakta og fiktion samt arbejdet med disse størrelser i den daglige undervisning på C-niveau,

er desværre ikke helt så enkelt at besvare. Et fagligt mål (på C-niveau) er, at eleverne skal kunne karakterisere grundlæggende træk ved fakta og fiktion, så det skal naturligvis indgå i undervisningen, at vi ruster vores elever til det. Selve læreplanen dikterer ikke hvor meget og hvordan, men man kan hente råd hertil i vejledningen. Det er uhensigtsmæssigt, at der er en forskellig praksis ude på skolerne, når det gælder fortolkningen af hvilken rolle fakta og fiktion derfor skal spille, når der skal udformes eksamensspørgsmål. Det mest optimale vil derfor være, at læreplanen ændres, så kravene hertil er umisforståelige. Det er imidlertid ikke muligt at ændre på læreplanerne pt. Men så snart muligheden viser sig for en justering, er det vigtigt at vi får lavet en præcisering. Mens vi venter på det, håber jeg, at vi kan få en bred debat i foreningen om, hvilke ideer, forslag og argumenter der er for at arbejde med fakta/fiktion - til hverdag og ved eksamensbordet.

FAGLIGT FORUM

Fagligt forum er et af de steder, hvor fagkonsulenten kan få rådgivning fra forskellige sider - bl.a. fra den faglige forening, fra relevante aftagerinstitutioner (f.eks. universitetet) og en leder/ledelsesrepræsentant. Rådgivningen kan bl.a. vedrøre fagets status, samarbejdet med videregående uddannelser, udviklingsprojekter. På den måde er Fagligt forum et vigtigt bindeled mellem lærere, aftagere, institutioner og UVM når det gælder om at udvikle vores fag. I Fagligt forum mødes man nogle gange om året - og når vi mødes i september vil vi bl.a. se på om der er behov for en ajourføring af vejledningen på C-niveau, jf. debatten om fakta/fiktion, som er skitseret ovenfor. Man kan læse mere om Fagligt Forum på EMU'en. I forhold til sammensætningen af personer er der ikke sket ændringer.

INNOVATION PÅ DAGSORDENEN

I skoleåret 2013/14 igangsatte UVM et arbejde med at afdække de enkelte fags innovative muligheder, som bl.a. skulle udmønte sig i en række konkrete og praktiske forslag til, hvordan man kan arbejde med innovation i fagene og hvordan man kan kombinere faglighed og innovation. Hans Oluf Schou, Mette Wolfhagen og jeg udarbejdede i den sammenhæng 3 forløb, der vil blive præsenteret på to store innovationskonferencer i hhv. Århus og Frederiksberg i løbet af september. Forløbene er skrevet direkte til og i øjenhøjde med eleverne og hedder "Design en dokumentar", "Prøv pixi-forskning" og "Formidling af mediefaglige begreber - med levende billeder" og de bliver også lagt på EMU'en, ligesom de udfoldes på det fagdidaktiske kursus for nye kandidater - og i øvrigt præsenteres de andetsteds her i bladet i Hans Olufs artikel. Det er håbet, at mediefagslærerne kan hente inspiration i forløbene og får lyst til at gå ind i innovationsprojekter på deres egne skoler.

FORSKNINGSPROJEKT MED MEDIETAG

Henning Bøtner Hansen og Hans Oluf Schou har i tidligere numre af CUT fortalt om det igangværende forskningsprojekt, som Christian Dalsgaard fra Aarhus Universitet er motor for. Det har fokus på at identificere arbejdsprocesser og kompetencer i mediefag, billedkunst og design, altså fag der alle har en kobling af teori og praksis. Det er et projekt, det bliver meget spændende at følge - blandt andet fordi det står småt til med forskning i mediefagsdidaktik på det gymnasiale område i Danmark. Vi har alle mange - og mange gode! - erfaringer fra den daglige praksis med at undervise i faget. Og lige siden de spæde forsøg med Filmkundskab, som det hed engang i 1970'erne, haft netop samspillet mellem den teoretisk/analytiske og praktiske del i faget som en pædagogisk ledestjerne. Men en mere præcis viden om hvordan (og hvorfor) for eksempel den praktiske og den

teoretiske del af mediefag spiller sammen har vi stadig til gode at få videnskabeligt belyst.

NYE KOLLEGAER, VIDENDELING OG FØRSTEHJÆLP TIL ÅRSVIKARER

Det nye skoleår byder også på en start for alle de mange mediefagskolleger rundt omkring, der skal i pædagogikum. Her i efteråret er det omkring 40 kandidater, der skal på fagdidaktisk kursus. Det er et flot og højt tal. Mediefag har både blandt nye og 'gamle' lærere altid været kendt for at det er et fag, hvor videndeling har gode kår. Medielærereforeningens Facebook-side viser med al tydelighed, hvor hurtigt hjælpen er nær, hvis en kollega har spørgsmål eller brug for et godt råd, ligesom EMU'en er fuld af gode, grundigt beskrevne og gennemprøvede undervisningsforløb. Det er en faglig kultur, der er grund til at værne om og bygge videre på i fremtiden. Hvordan vi kan fastholde og måske forøge vores videndeling og gøre brug af hinandens mediefaglige erfaringer, undervisningsmaterialer etc. kunne være et tema, når vi skal diskutere faglig udvikling og mediefags fremtid på foreningens årskursus. Men det kunne måske også være noget, der kan tages fat på i regionerne. Vigtigt er det under alle omstændigheder.

Som årsvikar i mediefag kan det ind imellem være vanskeligt at overskue både den tekniske og praktiske del af faget, samtidig med at der skal tænkes i teoretisk-analytiske forløb, planlægges årshjul, måske oven i købet laves at-forløb. Og så er der eksamen med produktion af eksamenscitater med meget mere. I samarbejde med Medielærereforeningen søsættes derfor et 'førstehjælpskursus' på en enkelt dag her i efteråret, hvor garvede mediefagslærere vil komme med bud på, hvordan man kan omsætte faglige mål og kernestof til en konkret hverdag, og hvor jeg vil fortælle om, hvordan eksamen i mediefag kan tilrettelægges, så lærerplanens krav opfyldes. Vi håber, at et sådant kursus vil kunne sikre nye kollegaer en positiv indgang til vores fag og fagkultur, ligesom det vil kunne sikre at alle de mange spørgsmål der rejser sig i forbindelse med eksamen, vil kunne besvares i god tid inden eksamenstravlheden for alvor sætter ind.

PÅ LANGS OG PÅ TVÆRS

Mediefag er et vigtigt fag – og jeg tror det kan synliggøres og styrkes ved et udbygget fagligt samarbejde på langs – dvs. mellem folkeskole, gymnasie- og universitetsverdenen, men også på tværs mellem de forskellige gymnasiale uddannelser. Jeg kunne godt tænke mig at arbejde sammen med Medielærereforeningen om at få skabt mere viden om, hvordan mediefag praktiseres i forskellige uddannelsesmæssige sammenhænge. Det gør man i danskfaget – og med stor succes. Her er der en årlig konference med et overordnet tema og oplægsholdere fra både folkeskolen, gymnasiet og universitetet, ligesom der er workshops og ultrakorte oplæg fra ph.d-studerende, som fortæller om deres forskningsfelter. Her bliver man bliver klogere på hinandens fagligheder og måde at dyrke faget på. Kunne noget lignende være en vej frem for os? Kunne vi skabe en sådan tradition for at mødes på langs og på tværs – måske hvert andet år - og vise vores fag frem, som det tegner sig på forskellige uddannelser?

Mediefag er levende billeder. Jeg ser frem til en - også levende! - faglig debat og diskussion om vores fag, dets muligheder og perspektiver, og de mange kvaliteter og kompetencer vi oplever, at mediefag tilbyder eleverne.

BLÅ BOG

Ansættelsessted: Hvidovre

Gymnasium & HF

Uddannelse: Cand.mag i mediefag og dansk fra KU - og pt. i gang med at tage masteruddannelse i gymnasiedidaktik på SDU

Favoritgenre: Dokumentar
Yndlingsinstruktører: Den tidlige Zhang Yimou og Simon Staho

Yndlingsfilm: Yimous At leve (1999)

Mest skelsættende filmoplevelser: Eisensteins Oktober (1928), Ernst Johansen og Lasse Nielsens Du er ikke alene (1978) og Yimous Vejen hjem (1999)

CUT
